

občinski poročevalec

ŠT. 17

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA DOMŽALE

Domžale, 28. november 1980, Leto XIX

Občinski poročevalec, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Domžale izhaja dvakrat mesečno, vsa gospodinjstva v občini ga dobivajo brezplačno. Glasilo ureja uredniški odbor v sestavi: Karel Kušar, Matjaž Brojan, Maks Jeran, Franc Tekavec, Darko Gognjavec, Marjan Bolhar, Matjaž Pepnik, Ivana Seifert in Jože Skok. Glavni urednik: Karel Kušar tel. 721-082, odgovorni urednik: Matjaž Brojan, tel. 721-636, tehnični urednik: Franc Ravnikar, tel. 721-082. Glasilo izhaja v nakladi 12.000 izvodov in ga tiska Delavska univerza Domžale. Rokopise sprejema odgovorni urednik, Ljubljanska 94, Domžale, naročene oglašne sprejema Delavska univerza Domžale, Kolodvorska 6. Rokopisov ne vračamo, fotografije pa le izjemoma. Glasilo je na podlagi sklepa števila 421-1/72 z dne 26. 11. 1974 Sekretariata za informacije, izvršnega sveta SR Slovenije oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodov.

Glasilo je bilo dne 25. 7. 1970 odlikovano s Priznanjem Skupščine občine Domžale za uspešno informiranje, dne 24. 4. 1974 pa s srebrnim Priznanjem Osvobodilne fronte slovenskega naroda za uspešno informiranje delovnih ljudi in občanov občine Domžale.

Dan republike — naša spodbuda

Ob sedanjih prizadevanjih na vseh toriščih dela, ko postavljamo v ospredje delovnega človeka in občana, napore za boljše ekonomske učinke in ko želimo uveljaviti množstvo interesov socialističnega samoupravljanja, prevečkrat pomislimo, da nam je težko in da ne bomo zmogli narediti vsega tistega, kar smo sami sprejeli kot cilj nadaljnjega razvoja. Toda pri tem čestokrat pozabljamo, da nam je bilo v času vojne in revolucije še veliko težje — če sploh lahko primerjamo svobodo in blagostanje s krutostjo vojne in pomanjkanjem — smo vendar sprejemali in uresničevali zgodovinske odločitve, ki so terjale še več naporov in žrtev, naporov, iz katerih je zrasla nova samoupravna socialistična Jugoslavija.

Zaradi tega nam ne sme biti nikoli preveč in odveč, če se povrnemo v leta vojne, če obudimo spomin na vstajo, na prve partizanske enote, na požgane domove in razbite družine, na talce in internirance, na neenake boje s sovražniki in izdajalci v nemogočih pogojih, ko je primanjkovalo vsega in ko je nasilje prevladovalo nad razumom človeka. Vendar ne pozabimo, da je bilo tedaj vedno živo prisotno v srcih in zavesti ljudi: tovarištvo, medsebojno zaupanje in vera v zmago. Vse te vrline niso poznale ne meja, ne nacionalnosti, ne socialnih in drugih razlik med ljudmi, temveč so pogojevale bratstvo in enotnost v bojih in revoluciji in kateri je vizija svobode vedno dajala novih moči. Tako moramo zreti na rast partizanske vojske, na ustanavljanje narodnoosvobodilnih odborov kot oblike ljudske oblasti, ki se je rojevala v trpljenju in krvi. In če smo zmogli in znali v letih vojne izvoliti svoje ljudi, ki so šli mimo zased na zgodovinsko II. zasedanje AVNOJ — a, kjer so ti naši delegati enakopravno z drugimi delegati jugoslovanskih narodov sprejemali temelje naše sedanjosti, potem spoznajmo, da je danes naše prizadevanje za stabilizacijo le skromna dolžnost, ki smo jo sami sprejeli in ki jo moramo pošteno opraviti.

Res je, da smo veliko naredili, da smo strnili naše vrste tudi po končani vojni, da nismo pustili drugim odločati o naši poti razvoja, res pa je tudi, da smo na poti razvoja pustili del tistega, kar je zraslo med nami med vojno: skromnost, odločenost in prepričanje, da moramo zmagati za vsako ceno. Če sta sploh primerljivi svoboda in vojna, potem nam v današnjem samoupravnem in delegatskem odločanju manjka tista odločenost, ki je bila vedno prisotna v vojni, in tista odgovornost pred samim seboj in družbo, ki sta bili moto naše revolucije: človek mora postati resnični nosilec napredne družbe in njen edini dejavnik.

Ni nam treba ob prazniku ponovno dajati obljub, da bomo več postorili na vseh področjih, da bomo skušali biti bolj varčni in

družbeni, da bomo stopali po Titovi poti in uresničevali njegove besede: „Tujega nočemo — svojega ne damo“, ampak je naša edina dolžnost, da te obljube začnemo brezpogojno uresničevati. To pa pomeni tudi jamstvo za našo suverenost, za razvoj samoupravljanja, stabilizacijo vsega našega življenja, za trezno sprejemanje pretehtanih odločitev in za vidno mesto naše domovine v neuvrščnem gibanju v tistem vihnem svetu, kjer še vedno vladata sila in želja po kratkemu svobode.

Če bomo dojeli veličino in zgodovinsko poslanstvo 29. novembra 1943, Dneva republike, potem bo naša odločitev za sedanji trenutek realna in spet bomo odločno tlakovali pot naši lepši in bogatejši prihodnosti.

Karel Kušar

**ZA 29. NOVEMBER
— DAN REPUBLIKE
NAŠE ISKRENE
ČESTITKE**

RESOLUCIJA ...

Resolucija o družbenoekonomski politiki in razvoju občine Domžale v letu 1981 je dokument, s katerim se delovni ljudje in občani zavezujejo, da bomo nadaljevali z izvajanjem stabilizacijske usmeritve na vseh področjih. Takšno opredelitev smo sprejeli že za leto 1980 in jo v srednjeročnih načrtih vseh nosilcev planiranja sprejemamo kot osnovno usmeritev. Resolucija postavlja materialne okvire, ki jih bomo morali v naslednjem letu zagotoviti zato, da bi proizvodnja v organizacijah združenega dela normalno stekla, in da bi na ta način dosegli takšno stopnjo povečanja dohodka, ki bi omogočila višje doseganje dohodka na delavca in s tem tudi povečanje realnih osebnih dohodkov. Tako bi tudi zaustavili padanje osebnega standarda delovnih ljudi in občanov. Ti materialni okviri predstavljajo tudi osnovo za izvajanje programov na področju družbenih dejavnosti. S tem bo omogočena višja kakovost na posameznih področjih družbenih dejavnosti, vendar pa bodo materialni okviri omejevali nekatere naložbene programe. Omejitve bomo morali izvajati še posebej tam, kjer nismo strogo vezani na socialno varnost delovnega človeka in občana.

Z resolucijo za leto 1981 se opredeljujemo tudi za učinkovitejšo reševanje problemov na področju preskrbe, zato naj bi znatno višja sredstva usmerjali v primarno kmetijsko proizvodnjo, oziroma v pospeševanje kmetijstva in večjih vzpodbud zasebnim kmetovalcem skladno s sklepi skupščine občine iz začetka novembra letošnjega leta.

Osnutek resolucije, ki je pred nami, je dokument o katerem je potrebno spregovoriti v vseh sredinah in ga po potrebi tudi dopolniti, oziroma mu dati ustrezno podporo. Doseči moramo tega največjo operativnost tega dokumenta in se tudi zavezati, da bomo resolucijo po njenem sprejetju 29.12.1980 tudi dosledno izvajali.

Te—Ma

JUBILEJ V PAPIRNICI KOLIČEVO:

Naših 60 let

Šest desetletij že mineva, odkar se je iz manjšega mlina, ki je stal ob Mlinščici, začela pot razvoja današnje Papirnice Količevo. Mlin se je moral umakniti načrtom Franca Bonača, ki je začel z gradnjo oddelka za proizvodnjo lepenke. Takrat ni nastala le sprememba namembnosti prostora, pač pa je imela odločitve, da se kraj industrializira, velik vpliv na spremembe v vasi, saj so se vaščani množično zaposlovali v Bonačevi tovarni. Iz teh začetkov se je razvila velika, sodobna tovarna Papirnica Količevo.

Nekaj zgodovine

Prvo obdobje razvoja Papirnice je bilo predvsem vezano na nabavo oz. nakup že starih strojev, pred-

nadomestek. Zgrajena je bila tudi stavba, v kateri so našli prostor dodelovalni stroji in sortirna dvorana.

Stara koliška tovarna

vsem v tujini, kjer so jih že izločili iz proizvodnje. Počasi je tovarna rasla, objekt za objektom.

Tako je bil najprej postavljen leta 1920 brusilnik za lesovino in zgrajeni trije stroji za proizvodnjo lepenke. V letu 1922 je bila pridobljena prva hidrocentrala, štiri leta pozneje pa je pričela gradnja hidrocentrale na Duplici, ki je že 1927. leta začela proizvajati električno energijo.

Že pred tem leta 1924 je lastnik Bonač, usposobil v tujini kupljen papirni stroj za obratovanje na Količevem.

Strojem za lepenko in papir se je 1928 leta pridružil še kartonski stroj, ki pa je lahko proizvajal tudi specialne papirje.

Ker dotedanji viri energije niso več zadoščali potrebam, je lastnik v bližini tovarne kupil mlin, ter ga preuredil v vodno centralo.

Paro za sušenje kartona in papirja sta do tedaj proizvajala manjša parna kotla, nato pa se je Bonač odločil za gradnjo kalorične centrale z zmogljivostjo parnega kotla 5 t pare na uro.

Kljub veliki svetovni gospodarski krizi je bil v tem času dograjen še en papirni stroj, ki je začel proizvajati 1933 leta predvsem plakatni, pelir in kuler papir, pa tudi pergamin in pergamentni

Voda za proizvodnjo in ostale potrebe tovarne se je zagotavljala iz dveh vodnjakov, predvsem pa preko čistilne naprave Mlinščice.

Parni kotli so dajali potrebno paro za pogon, ogrevanje in sušenje proizvodov, za sušenje lepenke pa se je uporabljala zračna sušilnica.

Kakšne so bile proizvodne zmogljivosti?

Stroji za proizvodnjo lepenke so imeli delovno širino 110 do 120 cm, možna pa je bila proizvodnja 3 t lepenke na dan.

Prvi papirni stroj — delovna širina 140 cm, izdelal pa je od 40 m do 80 m papirja v minuti.

Prvi kartonski stroj — delovna širina 170 cm s hitrostjo od 80 do 90 m na minuto.

Drugi papirni stroj — delovna širina 220 cm, izdeloval pa je do 5 t tankega papirja in 9 t težjega papirja dnevno.

Pred in med drugo svetovno vojno ni bilo bistvenih razvojnih dosežkov.

Pridobitve povojne graditve

Po osvoboditvi je bil v skladu s spremembami naše ureditve lastnik tovarne razlaščen. Kot državno podjetje je Papirnica normalno začela poslovati 19. julija 1946. V letu 1948 je bil zgrajen nov indu-

strijski tir, ki je povezoval tovarno z železniško postajo v Jaršah. Zrasli so tudi drugi novi objekti: skladišče surovin, skladišče tehničnega materiala, vzdrževalne delavnice. Širil se je tudi lepenkov oddelk z novim sušilnim kanalom in gladilnikom.

Zgrajen je bil nov gasilski dom ter skladišče goriv, konec 1954. leta tudi nov del za proizvodnjo lepenke s štirimi lepenčnimi stroji in pripravo snovi, visokotlačni parni kotel in tudi obratne kopalnice. Naslednje leto je ob kartonskem stroju začel delati tudi prečni rezilnik, sledila je gradnja garaž za tovarniška motorna vozila.

Konec pedesetih let je v znamenju priprav za nakup parne turbine in kartonskega stroja, ki sta začela obratovati v letu 1960.

Nov II. kartonski stroj je bil tako velik dosežek v razvoju Papirnice, saj se je proizvodnja podvojila in zaposlili novi delavci. Po tem

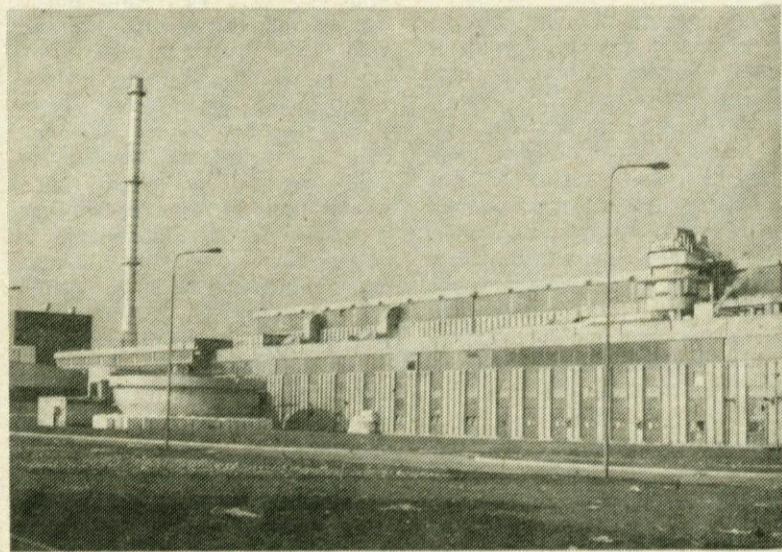
vanja v Radomljah, istočasno pa tudi sodelovali s širšo družbeno skupnostjo in pomagali pri asfaltiranju cest, gradnji vodovodov, trgovine, vrtca in tudi na ostalih področjih družbenih dejavnosti.

Pomembnejše leto je tudi 1973, ko je bila realizirana rekonstrukcija kartonskega stroja II in s tem povečana proizvodnja za 50 %.

V letu 1974 smo se delavci Papirnice Količevo na referendumu odločili za gradnjo novega, III. kartonskega stroja. Želje in ideje o tem so se rodile že dosti prej, vendar pa je tega leta le prišlo do končne odločitve. Proizvodnja kartona na tem stroju bi omogočila nadomestitev uvoza kartona v celotnem jugoslovanskem prostoru.

Priprave in izvedbo projekta KS III so spremljale velike finančne, organizacijske, kadrovske, tehnične in zunanjetrgovinske težave.

30. julija 1976 je bil simbolično

Pogled na novo „lepotico“, ki pa se žal iz različnih vzrokov ubada z mnogimi težavami

obdobju se je razvoj upočasnil, vendar so bili pridobljeni pomembni objekti: lesobrusilnice, trafo postaja, lesni prostor, nove premazne naprave, skladišča za odpadke, asfaltiranje cestišč.

Družbeni standard

Ob razvoju in postavljanju novih proizvodnih zmogljivosti pa moramo omeniti tudi napore za reševanje stanovanjskih zadev. Tako je bil že leta 1951 dograjen 12. stanovanjski blok, sledila sta še dva, kupovali smo stanovanja v Domžalah, gradili blokovna stano-

vgrajen temeljni kamen za nov objekt KS III, ki obsega stroj za proizvodnjo kartona z zmogljivostjo 50.000 t letno, parno turbino z močjo 10 MW in parni kotel z zmogljivostjo 65 t pare na uro. Seveda pa ob tem še spremljajoče in infrastrukturne objekte.

Začetna vrednost projekta KS III je bila v letu 1975 890.000.000 din, konec letošnjega septembra pa 1.815.708.000 din. Od porasta vrednosti v višini 925.630.000 din je le 13 % zaradi dodatnih in nepredvidenih del, ostalo pa zaradi tečajnih razlik oz. devalvacije.

OB 45. LETNICI STAVKE NA KOLIČEVEM

Malo je bilo delavcev v času nastanka Bonačeve tovarne, na Količevem, ki so se preživljali samo z zaslužkom v tovarni. Ker je industrija šele nastajala, je tudi kapitalist izkoriščal delavstvo. Na vodilnih mestih so bili tujci, domačini pa niso imeli možnosti napredovanja. Ob tem je bil izredno prisoten tudi verski vpliv jezuitov, ki so tudi „skrbeli“, da se delavstvo ne bi organiziralo. Vse to je imelo posledice, da se revolucionarna zavest delavstva ni tako hitro razvijala.

Delavstvo se je po prvih poizkusih znova močnejše organiziralo poleti 1927, vendar je lastnik Papirnice takoj ukrepal in odpustil napredne delavce, podobno pa se je dogajalo tudi ob preprečitvi izvolitve delavskih obratnih zaupnikov.

18. marca 1928 je bil v Dobu ustanovni občni zbor „Strokovne skupine papirniškega in drugega delavstva“, na katerem je bil izvoljen tudi odbor.

(Nadaljevanje na 3. strani)

(Nadaljevanje z 2. strani)

14. septembra 1933 se je v Bonačevi tovarni zaposlil komunist Franc Bukovec z nalogo, osnovati sindikalno organizacijo. Papirničarji so se tako organizirali v Jugoslovanski strokovni zvezi. Bukovčeve aktivnost in priljubljenost med delavci je pripeljala do odločitve vodilnih in lastnika, da organizirano delovanje zatro in Bukovca odpustijo. Delavci pa se s to odločitvijo niso strinjali in pričela se je dvainpetdesetdnevna stavka koliških papirničarjev. Odpust Bukovca je bil le povod za stavko,

Delavcem je spregovoril sam Bukovec ter jih pozval, naj enotno vztrajajo v boju. Izvoljen je bil stavkovni odbor, ki je obvestil o stavki vodstvo JZS, papirničarje na Vevčah in delavstvo v sosesčini. Skrbel je za prehrano delavcev, organizacijo stavke, pogajal pa se je tudi z lastnikom Bonačem. Posredovane pa so mu bile tudi zahteve, da mora Bukovec nazaj na delo, direktor Wulsch, kot glavni krivec zla, naj zapusti tovarno, razmerje delavcev naj še uredi s kolektivno pogodbo, vodilne delavce nadomeste z domačimi, svoboda organiziranja delavstva in da nad stavkajo-

stavkajočih. Ostali somišljeniki – kapitalisti so mu svetovali, naj ne popusti stavkajočim.

Ko je bilo jasno, da je volja in prepričanje stavkajočih neomajno, je bil 13. oktobra podpisan sporazum, ki je začel veljati naslednji dan, ko ga je sprejelo tudi delavstvo.

Dolgotrajna stavka je bila končana, sporazum pa pomeni veliko zmago delavstva, močno se je okrepila delavska zavest in borbenost tudi v drugih tovarnah.

30 LET

SAMOUPRAVLJANJA

Po sprejetem zakonu o delavskih svetih so delavci Papirnice Količevo 9. septembra 1950 leta izvolili 41 – članski delavski svet.

Vendar je že pred tem datumom poizkusno deloval delavski svet, ki je imel seje 24. maja, 28. junija in 28. julija 1950.

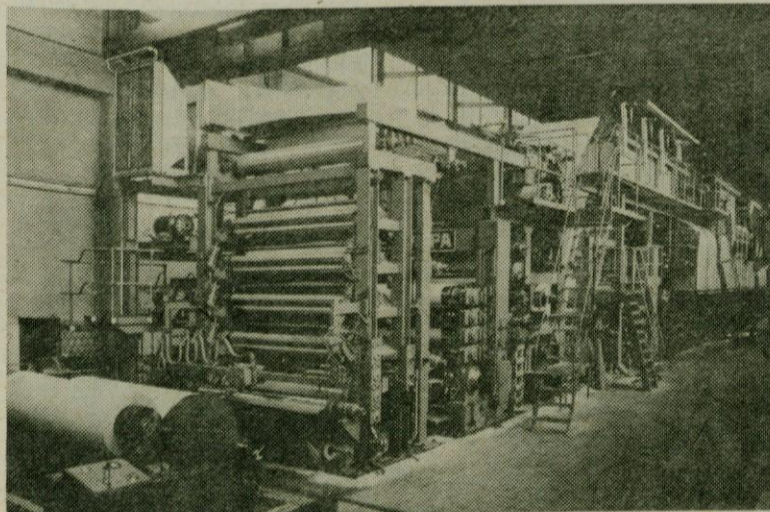
Z izvolitvijo zakonitega DS se je pričel manjšati vpliv državnega

aparata. Prvi delavski svet je volilo 369 volilcev.

Na prvi seji so se sestali 13. septembra, za prvega predsednika pa je bil izvoljen Dušan Kosmina. Dogovorili so se tudi za 9 – članski upravni odbor ter volilni komisiji predložili kandidatne liste, od katerih je največ glasov na volitvah prejela druga kandidatna lista. Člani upravnega odbora so kot prvega predsednika izvolili Franca Bajca.

Simbolična predaja tovarne v upravljanje delavcem je bila 16. septembra 1950. leta. Po formiranju 5. ekonomskih enot v letu 1961 imamo danes v delovni organizaciji formirano pet TOZD in DSSS, v katerih delujejo vsi samoupravni organi, ki pa so zaradi usklajenega delovanja formirani tudi na nivoju celotne DO.

Naša nadaljnja skupna skrb in prizadevanje morajo biti usmerjena k cilju, da bo resnično delavec, tako kot določa tudi Zakon o združenem delu, aktiven soustvarjalec in oblikovalec samoupravnega odločanja o ustvarjenih rezultatih dela.

Proizvodnja kartonov je postala tehnološko zahtevno delo

saj so bile delovne in ostale razmere v tovarni nevzdržne. Začela se je 17. avgusta 1935, ko so se delavci na znak sirene zbrali na tovarniškem dvorišču. Stroji so se ustavili.

čimi ne bodo izvajane represalije.

Prvih pogajanj se podjetnik Bonač ni udeležil, ker je upal, da se bo delavstvo „omehčalo“, poskušal je tudi s podkupovanjem

Naše okolje:

Drevesa...

Malokatera stvar je v toliki meri razgibala v zadnjem času naše delovno in drugo okolje, kot so to storila drevesa, ki stojijo na vrtu restavracije „Pri pošti“. Ob vprašanju – sekati: „da“ ali „ne“ in „koliko“ so se v preteklem mesecu nekajkrat do vrelišča soočala mnenja in razgrevale že sicer vroče debate.

Zaradi rekonstrukcije križišča v središču mesta, ki ga imenujejo RONDO, so sprva predvideli, da bo moralo sodobno urejen promet v središču plačati 7 dreves. Zganili so se vodstveni organi Napredka, delegati delavskega sveta pa ne le zaradi komercialnih nagibov njihove TOZD Gostinstvo zahtevali, da sečnjo preprečimo. Na koncu so vsi pristojni za to reč vendarle prišli do ugotovitve, da je pravzaprav potrebna le sečnja dveh najbolj motečih dreves, ki ogrožata varnost v prometu.

Zadeva pa še ni bila končana, saj je bil zaradi omenjenega drevja sklican celo širši posvet, ki so se ga poleg projektanta in investitorja (SKIS Domžale) udeležili tudi predstavniki skupščine občine, krajevne skupnosti, turističnega društva in drugi.

Rezultat tega dogovora je bil, da je zaradi zagotovitve kar največje prometne varnosti obe sporni drevesi vendarle treba posekati, kajti v primeru, da ostaneta – Kdo bi v slučaju prometne nesreče (če bi do nje zaradi nepreglednosti prišlo) – prevzel zanjo nase odgovornost.

Zadeva imenovana „DREVESI“ pa ima vendarle tudi nekaj pozitivnega. Pozitivno je to, da smo se ob enem perečih vprašanj naše ekologije in s tem tudi življenja v prihodnje v Domžalah na pobudo Napredka zganili, da smo se vendarle zavedli pomembnosti slehernega zelenja v mestu. Pozitivno je naposled tudi to, da bo vsaj v prihodnje boj za vsako zeleneče drevo najmanj tako hud in oster, kot je bil tokrat. Kajti – tudi to je bilo sklenjeno – nobeno drevo v Domžalah ne bo več padlo, ne da bi prej občani, ki v mestu živimo odločili ali ga potrebujemo ali ne in tudi ali cilji, za katere bo padlo, sečnjo v resnici upravičujejo.

Matjaž BROJAN

POMEMBNA PRIDOBITEV MED KOMUNALNIMI OBJEKTI V DOMŽALAH:

Domžalčani pijemo (še) zdravo vodo

Stari domžalski vodovod so pričeli graditi leta 1958, dograjen pa je bil leta 1960. Njegova zmogljivost je zagotavljala le vodo za občane iz centra, torej za kakih 5000 do 6000 ljudi. Tedaj so menili, da bodo zmogljivosti tega vodovoda zadoščale do leta dva tisoč.

V letu 1960 je bilo dograjeno črpališče ter rezervoar s prostornino 500 m³ vode na Šumberku. Prvo leto po dograditvi so Domžalčani dnevno porabili 248 m³ vode. Leta 1965 se je ta potrošnja že dvignila na 2268 m³, leta 1978 pa je porasla kar na 4760 m³. Letošnja poraba znaša že 5800 m³, dnevno to pa je bil dovolj velik razlog, da so v Komunalnem podjetju Domžale s pretežnimi sredstvi SKIS-a pristopili k gradnji novih vodovodnih zmogljivosti. O tem nam je posredoval nekaj podatkov Tomo VAVTAR, vodja delovne enote PROIZVODNJA IN DISTRIBUCIJA VODE.

Domžalčani so gotovo opazili v poletnih mesecih, da potekajo na nekaterih mestih v kraju poleg ostalih tudi vodovodarska dela, saj so bila – denimo na Rodici – ta dela več kot očitna oz. opazna.

Pretirano priseljevanje

Ta poseg je narekovalo več razlogov. Enega smo že omenili: pretirano doseljevanje, ki je mnogo prej „izčrpalo“ vodovodne zmogljivosti, kot so načrtovalci porabe ob gradnji leta 1958 – 1960 domnevali. Te zmogljivosti so bile rečeno – docela izkoriščene že leta 1979 in 1980, četudi so ob gradnji načrtovali, da bodo zadoščale do leta 2000.

Veliki novi objekti

Drugi razlog so novi veliki objekti SPB-1 in SPB-2 v katerih

bo 500 novih družin po projektantskih izračunih rabilo za pre-skrbo in zagotovitev požarne varnosti 700 m³ vode na dan.

Tretji razlog za novogradnjo pa je tudi v tem, da so nekateri vodovodni objekti še iz leta 1927 in ki jih komunalno podjetje še danes vodi kot osnovna sredstva. Vsekakor se je pokazalo, da so nujno potrebni saniranja in zato vzporedno z novogradnjo poteka s sodelovanju SKIS-a, sanitarnega inšpektorja in vzdrževalne skupine Komunalnega podjetja že akcija, da se uredijo tudi te stare vodovodne naprave.

Študija o vodi

V letu 1979 je bila iz omenjenih razlogov izdelana tudi študija

(Nadaljevanje na 4. strani)

(Nadaljevanje s 3. strani)

oskrbe Domžal in okolice z vodo. Izdelala jo je DO Projekt nizkih gradenj SCT Ljubljana. V teh načrtih oz. študiji so do leta 2000

dovolimo, da bi prišlo do onesnaženja naših zaščitnih pasov, kjer vodo črpamo.

Kakovost vode žel že pada!

Strokovnjaki žal že ugotavljajo

ZDRUŽENJE ŠOFERJEV IN AVTOMEHANIČKOV DOMŽALE

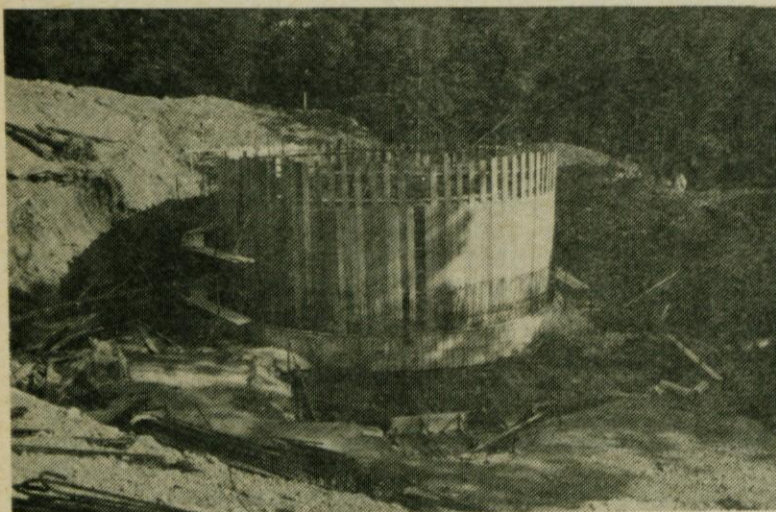
Iz naših vrst dobri vozniki

Že dlje časa opažamo, da občani, ki nameravajo opraviti voziški izpit „B“ kategorije ne znajo ali pa z določenimi pridržki ne potrkajo na vrata avto šole ŽSAM Domžale. Ker se je po pogovorih s člani izoblikovala edina možnost, da ti ljudje ne poznajo organizacije, se vam želimo približe predstaviti.

Združenje šoferjev in avtomehnikov Domžale je bilo ustanovljeno 1956. leta, kot rezultat vse večjega naraščanja prometa, voznikov in avtomehnikov. Danes združenje šteje preko 100 članov in tudi vas bodo radi sprejeli, če želite delati in razpravljati o prometni problematiki ter reševati življenjske in delovne pogoje voznikov in avtomehnikov. Na začetku je organizacija svojo dejavnost usmerila predvsem na preventivno področje, kjer je z občinskimi svetom za vzgojo in preventivo v cestnem prometu dosegla zavidljive uspehe in sodelovala v številnih preventiv-

področju. Izobraževanje kandidatov „B“ kategorije je narekovalo razširitev voziškega parka, pri čemer so se upoštevale želje kandidatov, ki se danes lahko učijo veččin na vozilih Z 101, Z 750... Tečajnikom, prijavljenim pri ŽSAM Domžale pa v veliko zadovoljstvo ni potrebno čakati na red vožnje, saj le to opravijo tri do štirikrat tedensko. Na izpitni vožnji pa je vsak, ki je obvladal tehnično vožnjo, kandidat pri nevtralni občinski komisiji, izpit tudi uspešno opravil.

Domžalčane trenutno pesti problem pridobitve lastnih prostorov,

Tole je nov rezervoar na Šumberku

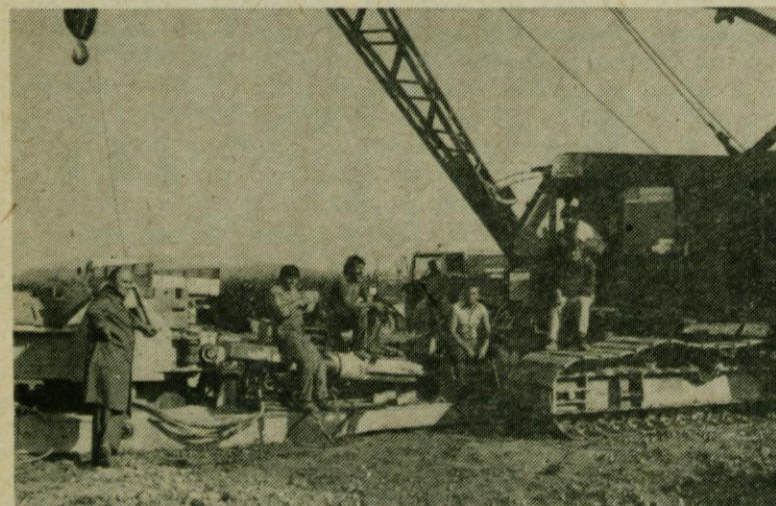
obdelane potrebe Domžal po vodi in sicer po vseh urbanističnih dokumentih, ki so v veljavi. Seveda je tudi ta študija pokazala, da je rešitev „vodovodnega problema nujna...“

Novi „vodohram“, črpališče in povezovalni sistem

Ker so torej – kot smo ugotovili – zmogljivosti dosežanje 500 m³, izčrpane, so na Šumberku pristopili k gradnji druge faze vodnih rezervoarjev (vodohramov) in sicer s prostornino 1000 m³ vode. Za srednjeročno obdobje ostaja še naloga – zgraditev še četrte komore za 500 m³ vode. Ob omenjeni gradnji je bilo opravljeno tudi vrtnanje vodnjaka do globine

in analize vode iz leta v leto to potrjujejo, da se kakovost vode slabša. To dejstvo bi moralo osvestiti vse: poleg delavcev Komunalnega podjetja, občinske strokovne službe, SKIS pa tudi vse občane, da je zdrava pitna voda naša osnovna nujna potrebna življenjska dobrina, ki je moramo optimalno varovati. Predvsem je treba varovati zaščitne pasove, predvsem pred pozidavo, da se voda kakorkoli ne onesnaži.

Vodo pijemo z mengeškega polja, če ga bomo pozidali, tedaj je skoraj gotovo, da si bomo uničili tudi to, kar (zaenkrat) vsaj v Domžalah še ni sporno: zdravo pitno vodo.

Vrtnanje na novem črpališču (vodnjaku) na mengeškem polju je potekalo do globine 44 m. Premer vodnjaka je od 80 – 60 cm

44 m v premeru od 80 – 60 cm ter z zmogljivostjo 60 l vode na sekundo. To je močan in zdrav vodnjak, ki zagotavlja zdravo pitno vodo brez klora.

Kako zdravo vodo pijemo?

Kakovost pitne vode z mengeškega polja je še tolikšna, da je ni potrebno klorirati, saj je zaenkrat še neoporečna oz. zdrava za pitje. Malo je občin na Slovenskem, kjer občani lahko pijejo neklorirano vodo, zato moramo storiti vse, da bo taka tudi ostala, oz. da ne

Preskrbljeni za lep čas...

Celotna za občane vsekakor zelo dragocena pridobitev bo veljala družbo približno 20 milijonov ND. Novi vodni rezervoar, črpališče in razvodno vodovodno omrežje ter elektrika pa bodo zagotovili, da bomo imeli težav v preskrbi z vodo v Domžalah v prihodnje manj.

M.B.

Inštruktorja pred vozilom ZŠAM

nih akcijah, ki so v javnosti vedno naleteli na pozitiven odmev. Vse skozi pa so razmišljali o vzgoji voziškega kadra in so po temeljitih pripravah organizirali šolo za poklicne voznike, ki še danes deluje kot dislocirani oddelek SIC Ježica. V mesecu oktobru se je pričel pouk in 35 kandidatov nestrpnostno pričakuje, da pridobijo poklic – voznik. Zasluga za to v veliki meri pripada organizacijam ZŠAM, saj so prav one po dolgoletnih naporih izbojevale priznanje poklica. Velika potreba po izobraževanju voznikov amaterjev pa je privedla do tega, da je združenje napravilo korak naprej tudi na tem

saj so sedanji neprimerni in na Ljubljanski 97 težko dostopni. Že v naslednjem letu se jim tudi tu obetajo boljši časi.

Upamo, da smo s tem sestavkom vrata avto šoli, kakor tudi organizaciji ZŠAM, odprli bolj na stežaj.

Mnoga priznanja, diplome, odlikovanja ter sodelovanje pri reševanju prometnih problemov in ureditvi cestnega omrežja v občini dokazuje, da je ZŠAM res delovni kolektiv, potreben ne samo njenim članom, ampak vsem občanom, ki kjerkoli in kadarkoli pridejo v stik s prometom.

Marjan Vrtačnik

ZAHVALA

Občinski odbor ZZB NOV Domžale se zahvaljuje vsem osnovnim šolam, vsem družbenopolitičnim organizacijam in društvom v občini za sodelovanje pri komemoracijah in ureditvi spomenikov in grobišč in za prineseno cvetje in sveče ob Dnevu mrtvih.

Ob tem praznovanju vedno znova občutimo ponos in spoštovanje do naše revolucije.

Vsem iskrena zahvala.

Občinski odbor ZZB NOV Domžale

Ob akciji NNNP so povedali:

V sklopu akcije NNNP so v Domžalah pripravili pohod, ki so se ga udeležili tako člani Zveze rezervnih vojaških starešin, Zveze socialistične mladine Slovenije ter drugi. Četudi je tisto zadnjo soboto v oktobru neusmiljeno deževalo, tako da so morali pohod celo prestaviti, je bila to vendarle priložnost za nekatere med udeleženci, da so povedali nekaj misli o svojem sodelovanju v akciji NNNP. Tole so povedali:

VOJKO GORENC

Kot vojaški starešina delujem v domžalski Zvezi rezervnih vojaških starešin, delam pa v TOSAMI na Viru kot tekstilni tehnik. Tako se udeležujem tudi v različnih obrambnih akcijah tudi v delovni organizaciji. Tudi letos v take akcije obramb-

nega usposabljanja vključujemo vse delavce. V primeru elementarnih nesreč, vojne nevarnosti ali drugega skušamo biti kot specifična tovarna docela pripravljeni oziroma usposobljeni.

JAKOB ČERNE, kapetan prvega razreda

Vsa dejavnost Zveze rezervnih vojaških starešin je namenjena tudi pomoči pri obrambnih pripravah drugega prebivalstva, zlasti mladine. Ta dejavnost torej ni le za lastno strokovno izobraževanje, bistven namen je da želi pomagati in usposablja tudi druge. S tem seveda v pomembni meri podružblja svojo dejavnost. Logična je posledica, da je aktivnost ZRVS tako zelo tvorna pri uresničevanju programov in akcij LO in DS. Ena takih velikih pojavnih oblik tega dela je akcija NNNP, v katero se lahko člani ZRVS s svojim znanjem neposredno in konkretno vključujejo. Osnovna

njihova naloga je v tem, da so prisotni na vseh planiranih dejavnostih krajevne skupnosti in v temeljnih organizacijah, kjer delajo. Seveda ima ZRVS tudi svoj program v akciji NNNP, ki zlasti pospešeno želi razvijati lastno izpopolnjevanje, organizacijo pohodov s konkretnimi obrambnimi prvinami, uresničujejo pa tudi druge dejavnosti, ki mnogo prispevajo k večji skupni obrambni pripravljenosti. V tej akciji se tako znanje ZRVS preizkuša v konkretnih situacijah na raznih območjih.

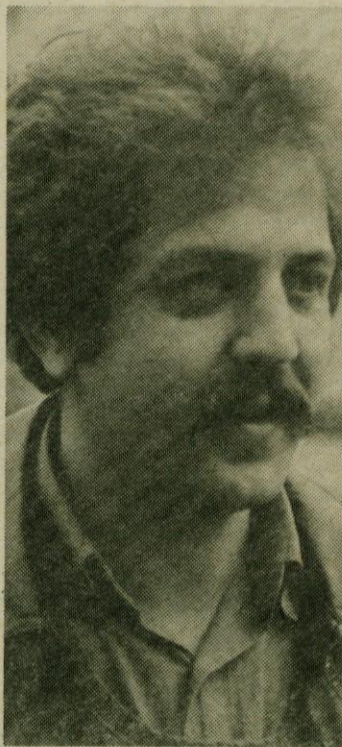
NIKO KRŽAN

Tudi lani nisem mogel spremljati akcije NNNP v lastni sredini kjer delam — to je v Mlinostroju, ker sem bil docela vključen kot namestnik načelnika Narodne zaščite to akcijo v okviru občinske konference SZDL. Tudi sicer v ZRS delujem kar redno in sem kot višji vodnik tako ali drugače vključen v vse akcije, ki jih ZRVS pripravlja.

Sicer sem tudi dolgoletni strelski delavec. Ob tem želim vnovič povedati, da ta za obrambno dejavnost zelo pomembna panoga še vedno nima svojega strelišča in torej ni pogojev za to, da bi bili uspešni. Nekakšni obeti vendarle obstajajo, saj bomo kot kaže dobili strelišče v šoli Venclja Perka...

MARJAN GALIEN

V tovarni Žito Ljubljana, kjer sem zaposlen kot električar sem bil lani vključen v različne dejavnosti v okviru akcije NNNP. Ker sem bil v Žitu sekretar osnovne organizacije ZK, sem imel seveda kopico nalog, ki sem jih moral izvršiti.

Potem sem zamenjal delovno mesto oziroma temeljno organizacijo, tako da v sedajšnje priprave na akcijo NNNP v tovarni še nisem vključen. Sicer pa delam v Zvezi rezervnih vojaških starešin Domžale in imam čin poročnika.

STANKO KOKALJ

V akciji NNNP se vključujem po več svojih interesnih dejav-

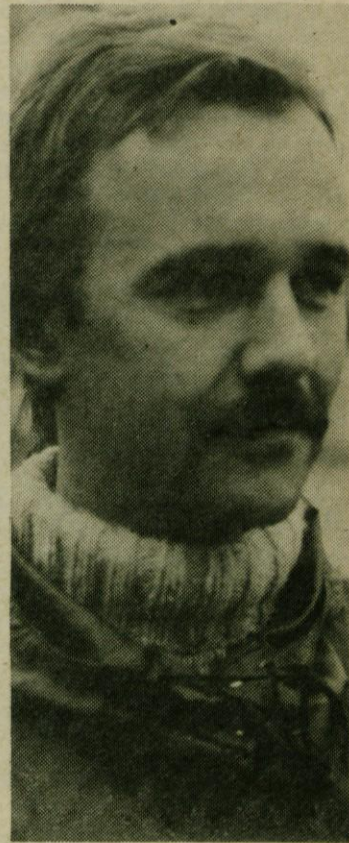
nostih. Sem namreč radioamater, navdušen gasilec, kar vse mi ob činu poročnika daje ob takih priložnostih obilo dela.

Take aktivnosti, kot je pohod, so za usposabljanje

rezervnih vojaških starešin zelo pomembne in jih tudi vedno uresničujem: lani sem bil z ZSMS prav tako na pohodu, saj sem vedno kadar mladi kaj priredijo. Lani sem bil 16 dni na Oklem, letos dvakrat kot inštruktor, organiziral sem proslavo, sodeloval pri pripravi krožka, itd. .

DAVORIN JOGER

Delam v vodnogospodarskem podjetju Hidrotehnik v Ljubljani, kjer sem tudi deloval v lanski akciji NNNP. V podjetju moramo biti s težko gradbeno mehanizacijo pripravljeni na vse vrste elementarnih nesreč. In tudi smo!

Sicer pa delujem v Zvezi rezervnih vojaških starešin že od leta 1976 kot podporočnik. Nisem bil preveč aktiven, zato se zavedam, da bom moral svoje delovanje na področju strokovnega usposabljanja intenzivirati. Pohodi so že ena od pomembnih oblik takega usposabljanja.

DRAGO KLOPČIČ

Delam kot operater telekina na RTV Ljubljana, kjer pa lani nisem bil vključen v nobeno obliko akcije NNNP. Včasih sem deloval vsaj v KS Homec—Nožice kot gasilec, sedaj pa še to ne več.

Moja aktivnost v kraju je bila doslej zgolj v tem, da delam kot operater v kinu Radomlje. Drugega dela ne poznam, vem pa da imajo mladi tudi na področju obrambnih priprav svoje načrte, ki jih uresničujejo.

Nisem vojaški starešina pač pa se želim pohoda udeležiti kot eden izmed mladih, ki naj tudi na takih oblikah usposabljanja z udeležbo pokažemo, da syzavedamo nalog, ki jih imamo na področju obrambne pripravljenosti.

Obrambno usposabljanje v naših krajevnih skupnostih:

V KS Jarše-Rodica so pripravljene

Ob tednu požarne varnosti so tudi v KS Jarše-Rodica dali svoj prispevek k različnim manifestacijam, ki so bile v občini že opravljene. Tako so organizirali gasilsko predavanje in prikazali tri filme. Opravili so pregled vseh hidrantov, pripravili razstavo opreme in orodja v gasilskem domu, osnovno težišče pa je bilo dano veliki zaključni vaji v kateri so sodelovale poleg 7 enot gasilcev (od najstarejših do najmlajših) tudi enote civilne zaščite in člani Radio kluba. Ta vaja je bila v tej KS doslej največja in sodi tudi v sklop priprav za vajo NNNP, ki bo v prihodnjem letu.

V krajevni skupnosti Rodica-Jarše so gasilci začeli delati pred 18 leti. Iz skromnih začetkov se je razvila dovolj široka aktivnost (požarna skupnost je dodelila v upravljanje kombinirano vozilo TAM 125-G, ki se ne kaže le na vajah, temveč tudi v uspešnih gasilsko-reševalnih akcijah. Širina tega delovanja pa je zaobsežena tudi v

enotami civilne in narodne zaščite, Rdečega križa in Radio kluba. Od enot civilne zaščite sta sodelovali enota prve pomoči in gasilski vod CZ, medtem ko bodo v ostalih akcijah v okviru NNNP sodelovale tudi druge enote, ki so še v ustanavljanju in izpopolnjevanju.

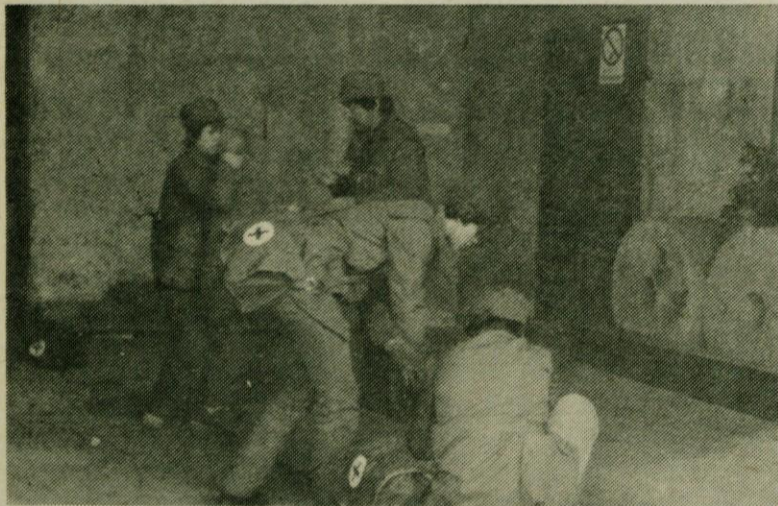
Na pogorišče je bilo treba v azbestnih oblekah – mladinci v akciji

Pionirji gasilci so v akciji NNNP dobro preizkusili novo nabavljeno motorko in delo prav dobro opravili

ni ali neposredni vojni nevarnosti, gre za reševanje človeških življenj krajanov in njihovega imetja in zato za podružbljanje SLO in DS v KS.

Akcija v KS Jarše-Rodica je pokazala, da je uspešna in da uspeh ne izostane, če se krajani oz. ekipe marljivo usposabljaajo in akcije izvajajo v tej vaji.

Ekipe Rdečega križa v akciji

podatku, da je letos tekmovalo v občinskem tekmovanju kar sedem tekmovalnih enot. Svoje delo pa so gasilci najučinkoviteje predstavili tudi na vaji, o kateri poročamo.

Združeno proti „nevarnosti“

Vaja o kateri je govora je prva skupna akcija združenih enot gasilskega društva KS Jarše-Rodica, z

Množično usposabljanje

Predvidoma se bo v enotah civilne zaščite organizirano usposabljanje približno 250 krajanov KS Jarše-Rodica, vendar je pravica in dolžnost slehernega občana, da deluje in sodeluje v SLO in DS, saj gre za uresničevanje interesov krajanov v izrednih razmerah t.j. v primeru naravnih nesreč in posred-

Jarški gasilci – člani A skupine v akciji NNNP – 26.10.1980

INFORMACIJA O DELOVNEM ČASU V OBČINSKIH UPRAVNIH ORGANIH

S 1. oktobrom je stopila v veljavo odredba izvršnega sveta skupščine občine Domžale o delovnem času in uradnih urah upravnih organov skupščine občine Domžale. Cilj spremembe delovnega časa in uradnih ur je bil, da se omogoči vsem občanom uveljavljati njihove pravice in izpolnjevati obveznosti pri upravnih organih izven njihovega delovnega časa. Tako je bil s to odredbo podaljšan čas uradnih ur v sredah popoldan od 15.30 do 17.45 ure.

Vsaka taka ali podobna sprememba, ki vpliva na človekove navade seveda zahteva določen čas za svojo uveljavitev, vendar smo kljub temu pričakovali večji odziv občanov. Za ilustracijo vam prikazujemo podatke o številu strank ob sredah v popoldanskem času pri upravnih organih v mesecu oktobru.

	od 16. do 17. ure	od 17. do 18. ure
Sprejemna pisarna	87	24
Referat za borce	1	—
Matična služba	23	9
Referat za izdajo prom.in voz.dov.	53	42
Geodetska pisarna	14	2
Referat za izdajo potnih listov	16	10
JRM	1	—
Referat za obrt	8	3
Izdaja grad. in lokac. dovoljenj	27	5
Premoženjsko pravna služba	8	2
Registracija računov	13	14
Davčno knjigovodstvo	3	4
Izeterjava davkov	—	—
Ref. za odmero davka na promet nepremičnin, dediščin in darila	6	—
Kadrovska služba občine	2	—
Odmera davka od kmetijstva	6	—
Referat za splošne zadeve — LO	38	9

Navedeni podatki nam kažejo, da je obisk strank v popoldanskem času še zelo majhen, posebno še po 17. uri, kar povzroča pri delavcih upravnih organov, ki imajo v sredah 12-urni nepretrgani delovni čas, dodatno nejevoljo. Delno je tako stanje tudi odraz odnosa delavcev v organizacijah združenega dela, kjer bi lahko s preprečevanjem izhodov zaposlenim med delovnim časom zaradi urejanja njihovih obveznosti in uveljavljanju njihovih pravic pred upravnimi organi v znatni meri prispevali k zmanjšanju nepotrebne odsotnosti z dela.

Pozivamo vse občane, da v čimvečji meri izkoriščajo uradne ure v popoldanskem času, da bi dosegli cilj spremembe delovnega časa.

IZVRŠNI SVET
skupščine občine Domžale

Samoupravno informiranje in dedek mraz

(če želite, da bi vsi otroci dobili enaka novoletna darila, ne preberite!)

Da, tako je, prav ste prebrali, Dedek Mraz in samoupravno sporazumevanje ali pa obratno kakor želite. Se vam zdi nemogoče, da bi imela ta dva kaj skupnega. Meni tudi od začetka, ampak če človek malo premisli, se tudi Dedek Mraz mora vključevati v socialistično samoupravljanje, pa čeprav samo ob novem letu in jaz sem se v to aktivno vključeval že v lanskem letu in sem sklenil, da se letos tudi, zato poslušajte, mogoče se bo celo pokazalo, da bi se morali v samoupravno sporazumevanje vključevati tudi drugi, morda celo vi!

Čeprav sem star in navajen vsega hudega, stabilizacijsko pa se obnašam že od kar pomnim (do nekaterih otrok celo preveč), me je lansko varčevanje prisililo, da začnem o svojem delu malo razmišljati in prišel sem do sklepa, da ne bo šlo drugače: Leto otroka je in prav bi bilo, da so vsaj v tem letu otroka vsi otroci enako obdarovani, čeprav skromno, vendar enako. Kajti do tedaj je bilo moje obdarovanje zelo različno, nekateri otroci so dobili po eno, drugi dva darila, ni bilo malo takih, ki so bili obdarjeni celo trikrat, bili pa so tudi otroci, ki od mene niso dobili ničesar. Povedati namreč moram, da so mi do tedaj darila pomagale kupovati predvsem sredine, kjer so bili zaposleni starši teh otrok. Kako in kako, smo razmišljali in razmišljali, se dogovarjali in sporazumevali, dokler se naš strokovnjak za ustavno, pravna in ne vem kakšna področja ni domislil, da se dandanes itak vse ureja s samoupravnim sporazumevanjem in nastal je SAMOUPRAVNI SPORAZUM O ZDRUŽEVANJU SREDSTEV ZA NOVOLETNO PRAZNOVANJE... Priznam da malce pozno, vendar ne za tiste, ki naj bi ta praznovanja plačali, da naj bom le brez skrbi, denar bo, vi le organizirajte... Žal od vsega tega na koncu ni bilo veliko. Program je bil, skoraj vsi otroci so si lahko brezplačno ogledali lutkovne, igrane ali drugačne predstave, nekateri so dobili celo skromna darila, denarja pa od nikoder. Lahko rečem, da so tisti, ki so po mojem naročilu pripravili vrsto prireditev še največ besed in živcev porabili, ko so po domače povedano „fehtali“ za denar, da bi primanjkljaj pokrili. „Nikoli več!“ so rekli in jaz sem bil prav slabe volje, ko sem razmišljal, da tudi leto otroka ni pomagalo, da bi se v nas kaj spremenilo in da bi bili končno vsi otroci brez razlike deležni enako mojih darov.

Sam pa nisem vrgel puške v koruzo in sem si rekel: „Osel gre le enkrat na led, jaz pa, ki sem Dedek Mraz, bom šel tudi drugič in smo spet začeli. Tokrat precej bolj zgodaj in precej bolj strokovno in zavzeto, saj sem okoli sebe zbral kar precej veliko skupino sebi podobnih. V samoupravni sporazum smo zapisali, da se sporazumevamo z namenom, da bomo po uveljavitvi tega sporazuma:

- zagotovili vsem predšolskim in šoloobveznim otrokom, vključno z 8. razredom, ki živijo na območju občine ali katerih starši združujejo delo na območju občine ter socialno ali zdravstveno ogroženim starejšim občanom ob praznovanju Novega leta enake pogoje s primernimi kulturnimi prireditvami;

- organizirali skromne obdaritve otrok vključno s 5. razredom ter starejših občanov, ki se iz zdravstvenih razlogov ne bodo mogli udeležiti kulturnih prireditev.

Predvideli smo vrsto podpisnikov, pa koliko finančnih sredstev bo potrebno (1,2 % na zaposlenega delavca od povprečnega OD v gospodarstvu v preteklem letu iz sklada skupne porabe) in dali dokument oz. njegov predlog kot se to spodobi, v javno razpravo. Upam, da bomo letos uspeli in z žarečim obrazom še vedno gledam na naše skupno enako obdarovanje. Žal se je barva mojega obraza čisto zelo spremenjala, o vzrokih pa lahko preberete v naslednjih odstavkih. Ko sem vse skupaj zbral in dobro premislil, sem mnenja razdelil v naslednje tri skupine:

1. „Mi smo za, mi to podpiramo z rokami in denarjem, mi bomo dali ta denar, da bodo le naši otroci dobili enaka darila in da bodo deležni kulturnih prireditev“, so vpili razpravljalci na nekem sestanku in zdi se mi, da sem takoj zrasel za par centimetrov, potem pa šel zopet skupaj, kajti ugotovil sem, da so bili ti delavci, katerih otroci že vrsto let iz mojih rok niso dobili ničesar in zdelo se mi je, da moj prvi uspeh le ni bil nič kaj prepričljiv pokazatelj nadaljnjih odločitev.

2. „Damo, damo, tistih nekaj jurjev damo, toliko, kolikor je zapisano v sporazumu, za ostalo pa nam dajte bone, bone za vsakega otroka. Najboljši so boni, kajti ti se najlaže porabijo. Podpiramo sporazum, samo z našim predlogom ga dopolnite, dopolnite ga, dopolnite, mi smo za samoupravljanje, za bone!“ so mi pritrdjevali in ostali nemi, ko sem jih spraševal, kako je potem z idejo, ki jo skuša sporazum končno le uresničiti tj. da vsi otroci dobijo enako. To mi ne vemo, smo za predlog, sicer pa nič...

3. „Smo že vse razdelili, naši delavci že vedo, da bodo dobili bone, da bomo imeli celo neko igro ali proslavo, so zadovoljni in ne marajo nič drugega. Saj ste se že s pripravo sporazuma dolgo zamudili, koliko časa šele boste pripravili za pripravo programa? Delajte raje kaj bolj koristnega,“ so nam predlagali nekateri. „Kje je program, kako bomo vedeli, da sploh kaj bo, so se skušali popravljati, ko sem jim še enkrat razložil pomen sporazuma. Pa sem jim spet razlagal in razlagal, da bi program bil, da so organizatorji pripravljene program izdelati takoj, da pa se bojijo, da bo tako kot lani, zato žele imeti podpisan samoupravni sporazum. Oni pa še vedno, da so se odločili, da bodo premislili, naj počakamo, da pa se že dogovarjajo o bonih in še in še...

Tako je torej bilo, žal so to le mnenja nekaterih, kajti nisem prepričan, da si ljudje resnično žele tako, kot pravijo nekateri. Želel sem vsaj pismene odgovore, zato sem poslal svoje odposlance, pa so hodili nazaj in pripovedovali. „Kaj bomo pisali, da nismo za, če pa uspe, bomo pa mi „ta grdi“, so jim rekli nekateri, „bomo rajši tiho!“ „Pri nas delavcem sploh povedali nismo, kaj bi jih obramenjevali, saj tako nimajo časa, da bi o tem razpravljali, saj še o čem važnejšem ne!“ (to je povedal nekdo, ki ima tri majhne otroke in za novo leto pričakuje večjo družbo.) „Kaj? Mi tega sploh nismo dobili, kdaj? Kako? no le pošljite ga, bomo razpravljali? Do 15 pravite? Ja, ja do 15. decembra bomo pa že razpravljali.“ „Podpišemo, pristopamo, dobite tiste jurje, ampak boni ostanejo, delavci so tako sklenili in konec.“

To so bili odgovori, to so bili razgovori in sedaj razmišljam in se sprašujem, kako je z našo solidarnostjo, kje je naša tolikokrat izgovorjena parola „VSEM OTROKOM ENAKE POGOJE“, če se vsa ta solidarnost in ljubezen do otrok (predvsem do lastnih) konča že pri odločitvi, smo za enako obdarovanje, smo za kulturne prireditev. Razmislite in vprašajte se! Kakšen je vaš odgovor? ???

(VSAKA PODOBNOST S SPREJEMANJEM NEKEGA SAMOUPRAVNEGA SPORAZUMA V NAŠI OBČINI JE IZKLJUČENA?)

DEDEK MRAZ

Kako bomo praznovali dedka Mraza?

Bliža se čas otroškega veselja, čas praznovanja Dedka Mraza, čas v katerem želi sleherni otrok doživeti čimveč lepega, veselega in ravno tako kot njegov sosed, sošolec.

Že nakej let razpravljamo o tem, kako našim otrokom zagotoviti čim lepše praznovanje novega leta, kljub vsem naporom in volji, ki jo sicer kažemo vse dotlej, dokler ni potrebna dokončna odločitev, nam še vedno ni uspelo preiti na organiziranje enotnega praznovanja.

Na posvetu s predsedniki sindikata smo se dogovorili, da akcijo poenotenja vodimo naprej, še zlasti v tistih delovnih sredinah, ki so

doslej omahovale med tem ali bodo pristopile ali ne k samoupravnemu sporazumu za novoletno praznovanje in praznovanje 8. marca v

občini Domžale.

Ugotovili smo, da vse delovne organizacije niso planirale sredstev za praznovanje Novega leta in obdaritev otrok, zato smo se odločili, da letos zagotovimo pristop k samoupravnemu sporazumu vseh udeležencev.

Na osnovi prispelih pripomb in predlogov v zvezi z vsebino samoupravnega sporazuma za novoletno praznovanje in praznovanje 8. marca bo izdelano končno besedilo akta, h kateremu bi morale pristopiti vse temeljne samoupravne sredine, samoupravni sporazum pa bi začeli uresničevati v naslednjem letu.

To pa pomeni, da morajo osnovne organizacije ZSS, v okviru plana za leto 1981 dati pobudo za

zagotovitev sredstev, ki jih bomo združevali za praznovanje Novega leta ter zagotoviti pristop vseh TOZD oz. delovnih organizacij k samoupravnemu sporazumu ter spoštovanje vseh njegovih določil.

Ne glede na to, kaj in kako smo načrtovali praznovanje letos, si moramo prizadevati za uresničitev pričetke akcije sindikata, da se praznovanje Dedka Mraza in 8. marca nepoenoti samo v naši občini, ampak tudi v širši družbeni skupnosti.

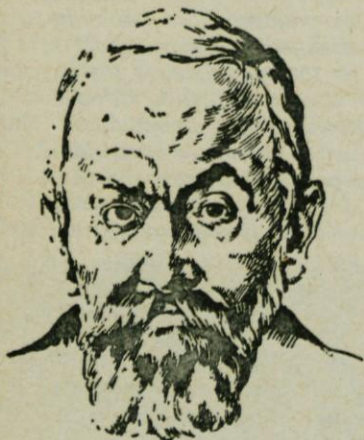
To pa pomeni, da bomo letos praznovali Dedka Mraza tako kot smo v lastnih delovnih sredinah že planirali.

Občinski svet Zveze sindikatov
Domžale

Ob 150—letnici rojstva in 75—letnici smrti Janeza Trdine

TRDINOVO DELO JE ZNOVA ZAŽIVELO

V začetku novembra, ko je zopet več časa za različne kulturne prireditve, sta Zveza kulturnih organizacij Novo mesto in Domžale, v izvedbi Delavsko kulturnega društva Svoboda Mengeš, izvedli načrtovano izmenjavo kulturnih prireditev ob letošnjih okroglih obletnicah, ki jih praznujemo v spomin na našega velikega rojaka — Janeza Trdino. Mengeška pobuda je bila tako uspešno izpeljana, nanovo smo se srečali z delom in življenjem pomembnega slovenskega pisatelja, pesnika in etnologa; hkrati pa se je stkalo nekaj zelo prijetnih in toplih prijateljskih vezi med obema mesti, oziroma med Mengešem in Novim mestom.

JANEZ TRDINA

Kulturni večer o delu in življenju Janeza Trdine se je začel že ob 17. uri, ko je bila slavnostna otvoritev razstave o našem velikem rojaku. Seveda je bilo potrebno še veliko prej precej dogovarjanj, po telefonu in osebno, da sta tako razstava, kot kulturni večer lahko sploh stekla. Glede tega sta opravila precej dela Slavko Pišek, predsednik ZKO in tajnik Tomaž Bole. Razstavo je pomagal pripravljati tudi Tone Ravnikar in še nekateri, vsekakor pa se Mengšani lahko najtopleje zahvalijo prof. Bogu Komelju iz Novega mesta, ki je razstavo skrbno pripravil in jo takšno tudi poslal v Mengeš, ko sam zaradi bolezni ni mogel priti.

TRDINA: V vrhovih slovenskega slovstva

Na slavnostni otvoritvi ob 17. uri, vse skupaj se je dogajalo 7. novembra, so najprej zapeli bratje Pirnat, potem pa je imel prof. Ivan Vidali krajši govor, v katerem je označil svoj značilni osebni odnos do Janeza Trdine, ki je lahko odnos vsakega Mengšana, oziroma izobraženca od koderkoli. Posebej je poudaril, da hočejo literarni zgodovinarji Trdino vrednotiti na različne načine, od folklornega pisatelja do pravega etnologa, vendar je nekaj pri Trdinovem delu prav gotovo nespornega: Vsaj del njegovega dela se lahko primerja z vrhovi našega slovstva, s Cankarjem, Prežihom in Tavčarjem. Razstava o življenju in delu Janeza Trdine je bila odprta od petka do torka, tako da si jo je lahko ogledal čez teden vsakdo. Posebno šole so se dobro izkazale, saj so jo obiskale tako rekoč vse osnovne

šole iz domžalske občine in Center srednjih šol. Vsakdo se pač ni vpisal v spominsko knjigo, kljub temu pa prireditelji ocenjujejo, da se je seznanilo z razstavo približno kar okoli tisoč obiskovalcev. Ob tej priložnosti so obiskovalci lahko dobili tudi posebne lične razglednice s Trdinovim portretom, ki so jih pripravili v Novem mestu, na razglednici pa je vsakdo dobil tudi odtis spominskega pečata, pripravljenega posebej za to priložnost v naši občini. Vseh razglednic je bilo prodanih 1500, kar pomeni, da bo Trdinov portret našel prostor tako rekoč v vsaki mengški hiši in še precej daleč naokrog.

VTISI POTRJUJEJO: DOBRO PRIPRAVLJENO

Razstava je bila resnično lepo pripravljena, kar potrjujejo tudi razni vtisi o njej v spominski knjigi. „Razstava o pisatelju Janezu Trdini je lepa in zanimiva. Z veseljem smo si jo ogledali.“ Tako je med drugim zapisal vodja skupine OŠ Josipa Broza—Tita. Podobnih pohvalnih ocen je bilo še veliko. Treba je dodati tudi to, da je bil posrečeno izbran prostor Glasbene šole Mengeš, saj je ustvaril dovolj intimno vzdušje za srečanje s pisateljem. Gostoljubje Glasbene šole se je torej lepo obrestovalo.

PRIJETNO KULTURNO DOŽIVETJE

Kulturni večer o delu in življenju Janeza Trdine se je začel ob 19. uri v Kulturnem domu v Mengšu. Na njem so sodelovali naši gostje iz Novega mesta in sicer Šentjernejski oktet z vodjo Jankom Avsenakom, ki je požel veličasten aplavz; člani gledališke skupine Dušan Jereb iz Novega mesta, ki so prisrčno uprizarili dva skeča v dialektu, pripravil jih je Vladimir Bajc; posebno toplo pa so bili sprejeti tudi člani folklornega društva Kres, ki jih vodi Branka Moškon. Domačini pa smo prispevali nekaj pesmi in glasbenih točk, ki so jih izvedli člani Mešanega pevskega zbora DKD Svobode Mengeš in Komornega orkestra Domžale—Kamnik, oboje pod vodstvom Tomaža Habeta; večer pa so popestrili tudi dramski igralec Janez Rohaček in člana dramske skupine DKD Svobode Mengeš, Minka Žun in Jože Gogala. Večer je tekstovno pripravil in izbral

odlomke iz Trdinovih del Ivan Sivec.

Na začetku večera je predsednik ZKO Domžale in DKD Svoboda Mengeš, Slavko Pišek, toplo pozdravil goste in vse nastopajoče in v imenu vseh zaželel, da bi se kulturna izmenjava med kraji, ki jih povezuje Trdinova osebnost, v prihodnosti povečala ter postala izraz trajnega sodelovanja. Mešana delegacija je položila tudi venec k spomeniku na Trdinovem trgu. O življenju in delu Janeza Trdine pa je v uvodu nekoliko natančneje spregovoril dr. Miroslav Stiplovšek. Povzemimo iz njegovega slavnostnega govora nekaj misli!

DR. STIPLOVŠEK: TRDINA PISATELJ TREH POKRAJIN

Dr. Miroslav Stiplovšek je najprej poudaril, da oba kraja, tako Mengeš kot Novo mesto gojita spoštljiv spomin na človeka, ki je doprinesel pomemben delež v zakladnico slovenske literature. Trdina je pripadal tako rekoč trem pokrajinam, Gorenjski, Hrvaški in Dolenjski, kar je še posebno obogatilo njegovo delo. Trdina je doživljal v tako imenovani pomladi narodov slovensko politično narodno gibanje od vsega začetka, bil je aktivna priča dobe najhujšega zatiranja, doživel pa je tudi še vzpon in razcvet slovenske kulture in jezika v drugi polovici prejšnjega stoletja.

Janez Trdina je študiral na Dunaju zgodovino, potem ko se je že v gimnazijskih klopih nalezal Prešernovega demokratičnega duha. Študiral je z jasnimi cilji, da bo „v historiji govoril brez strahu, da bo brez milosti napadal praznoverje, duševni mrak in pogubne mračnjake, da bo seznanjal mladino z vsemi pojmi politične in vsake druge svobode in ji vcepil sovraštvo zoper narodno zatiranje in naše zatiralce, da bo oznanjal in zasajal v mlada srca slovenski patriotizem o vsaki priliki, z vsemi mogočnimi dokazi, budili in pripomočki...“ Kljub prisilni upokojitvi je še malo pred smrtjo zapisal: „Navdušenje za politični in vsak drug napredek, za domokratska načela, za humanizem, posebno pa za slovenstvo in za slovanstvo, mi gori v prsih z isto silo kakor pred petdesetimi leti.“

Dr. Anton Slodnjak je vrednost Trdinovega literarnega opusa povzdignil posebno zaradi ljubezni do ljudstva in vsega, kar je bilo ljudskega, zaradi značajskih lastnosti in nenavadnih življenjskih okoliščin pa Trdina ni mogel zrasti v harmoničnega ustvarjalca najširših dimenzij, vse njegovo delo pa so čudovite študije o življenju in času. Janez Trdina ima v slovenski literaturi pomembno in trajno mesto, je ob koncu poudaril dr. Miroslav Stiplovšek, potem pa je v imenu Kulturne skupnosti Domžale izrazil vse priznanje obojim prirediteljem.

Prijetno prijateljsko srečanje se je potem odvijalo v prostorih jedilnice novega Traka, ki je — kot že velikokrat doslej — gostoljubno in stabilizacijsko odstopilo svoje usluge novomeškim in domžalskim kulturnikom. Posebno zanimivost

so prikazali člani Šentjernejškega okteta, ki so brez instrumentov zaigrali kot prava godba na pihala, večer pa je popestril tudi Janez Rohaček z dodatnimi recitacijami. Naši gostje so se ogreli sicer nekoliko hitreje, vsekakor pa je bil namen večera kmalu dosežen tudi z naše strani, saj so tako rekoč vsi nastopajoči ovili okoli miz prijateljsko kolo in zapeli Jugoslavijo. Med pevskim tekmovanjem pa so tokrat zmagali moški.

TUDI V NOvem MESTU

Naslednji petek smo se odpeljali v Novo mesto, kjer smo skupaj priredili še en mešani kulturni večer. Na pot so odšli člani Komornega orkestra Domžale—Kamnik pod vodstvom Tomaža Habeta, Dekliški pevski zbor ZKO Domžale z zborovodjo Jožetom Naraločnikom in Folklorna skupina DKD Svoboda Mengeš z vodjo Bredo Kurzweil. Tudi v Novem mestu sta sodelovala dramski igralec Janez Rohaček in član mengške igralske skupine Jože Gogala.

Kulturni večer v novomeški dvorani je bil prav tako prijetno sprejet kot v mengški, na večerji v restavraciji Kandija pa smo postali že pravi prijatelji, saj so bile vse začetne nerodnosti premoščene že v Mengšu. Posebno Boris Savnik, tajnik ZKO Novo mesto in kulturna delavka Darja Bajc, sta ugodno ocenila prve stike in zaželela v imenu vseh, da bi se še večkrat srečali, ne samo na nekaj let, saj imata oba kraja dovolj kulturnih skupin, da to sodelovanje preraste v trajnejšo obliko, hkrati pa smo drug za druge dovolj zanimivi, saj imamo vsak zase korenine v drugi pokrajini. Ob sproščenem pogovoru in na improviziranem plesišču pa se je spletlo toliko prijateljskih vezi, da se je bilo kar težko ločiti. Dramski igralec Janez Rohaček je dejal, da je videl že veliko takšnih srečanj, vendar še nikdar tako pri srčnega. Tokrat smo se bolj razgrela „mrzli“ Gorenjci, tako da bi najraje krepko podaljšali srečanje v naslednji dan. Da je srečo bo možnosti za takšna prijateljska srečanja še veliko.

Tudi predsednik ZKO Domžale in DKD Svoboda Mengeš, Slavko Pišek, meni, da so skupne prireditve dobro uspele, povsod je bilo dovolj obiska, hkrati pa je bila izvedba dovolj uspešna, kljub temu, da je v Domžalah istočasno teklen niz monodram. Vsekakor tudi on meni, da je treba te kulturne stike obdržati in jih razširjati v okviru možnosti.

V Mengšu so kulturne dneve, namenjene spoznavanju življenja in dela uspešno nadaljevali tudi planinci, ki že od nastanka nosijo Trdinovo ime. Priredili so cel splet prireditev, ki so jih zaključili s skupnim pohodom po poteh Rašiške čete. V akciji v okviru akcij NNNP so sodelovali tudi taborniki, ZRVS, OO ZSMS in člani sindikata iz ZD.

Na vseh teh prireditvah se je torej vsak občan ponovno srečal z Janezom Trdino, našim pisateljem, pesnikom, zapisovalcem narodnega blaga, vnetim političnim borcem in zavednim Slovincem. Ivan Sivec

Nekaj drobcev iz stanovanjske samouprave:

O tem, kako nam teče na glavo...

V zadnjih letih se je blokovna izgradnja kar precej razmahnila, še lepša bodočnost pa jo čaka v naslednjem petletnem obdobju, saj srednjeročni plan naše občine predvideva kar 700 stanovanj v blokovni gradnji. Leto 1985 bo pokazalo, kako realno smo načrtovali, veliko pa bo odvisno od samih delovnih organizacij oz. skupnosti in delovnih ljudi v njih, kajti nov način financiranja stanovanjske izgradnje bo zahteval oz. že zahteva realno načrtovanje potreb in pa seveda veliko mero solidarnosti, za katero pa vemo, da ni vedno najbolj prisotna v nekaterih sredinah.

Z izgradnjo velikega števila blokov, kot jih kratko imenujemo, pa se je razmahnila oz. naj bi se razmahnila tudi stanovanjska samouprava, ki naj bi preko zborov stanovalcev in hišnih svetov uveljavljala oz. uresničevala interese stanovalcev. Žal ni vedno tako. Vemo, da so problemi bili, da so in bodo, v tem prispevku pa bi rada spregovorila o življenju in delu ter problemih stanovalcev v „novozgrajeni“ poslovno stanovanjski stavbi v Lukovici. Ni ravno nov, saj v njem bivamo že leto in pol, toliko stare pa so tudi nekatere ugotovitve stanovalcev, s katerimi si beli glavo hišni svet, stanovalci sami, pa tudi stanovanjska skupnost je pokazala veliko razumevanje pri reševanju nekaterih problemov.

Nekateri že veste, za druge bo novost, da si je v Lukovici projektant zamislil stavbo, ki se bo lepo vgrajevala v okolje, v kateri bo 16 stanovanjskih enot, prostori za trgovino in bife, pa prostori za delo hišnega sveta, kolesarnica in drugo. Vse lepo in prav si je zamislil, postavil na svoje mesto, le z nekaj zračniki ni vedel kam in kako, pa jih je postavil kar pred okno stranke v 3. nadstropju, ki si tako sploh ne upa zračiti stanovanja, ker je končni rezultat zraččenja v vsem nasproten, kot bi bilo potrebno. Pa tudi drugi ni vse tako, kot je videti s ceste, kajti od tu se vidi le moderna in lepa stavba (kar zadeva zunanji izgled je ena a), ki je resnično vredna občudovanja, nekaj ali pa veliko od tega izgleda pa se izgubi, če naštejemo vse pomanjkljivosti, ki jih že dlje časa skušamo odstraniti. Seveda bi bilo potrebno takoj prestaviti zračnike, ob tem pa bi bilo treba delno popraviti tudi streho, ... Stanovalci, ki smo morali na vselitev čakati precej dlje, kot smo sprva mislili oz. je bilo dogovorjeno, smo bili sprva kar navdušeni nad svojimi stanovanji, manj pa nad izvedbo nekaterih obrtniških del, ampak streho nad glavo smo le imeli in to je bilo glavno.

Izvajalec je obljubil, da bo vse tako uredil in to takoj, da bo v redu, v tolažbo pa nam je poslal celo nekaj obrtnikov, ki so resnično odpravili in popravili nekaj pomanjkljivosti. Vendar vsi skupni prostori še niso urejeni, tudi ureditev okolice stavbe je še neizpolnjena obljuba. Problem se je

pokazal tudi pri ogrevanju, kajti ugotovili smo, da naša peč troši neprimerno več kot peči v drugih stanovanjskih stavbah. No, to smo nazadnje le uredili tako, da smo segli globlje v žep in se še bolj stabilizirali kot v lanskem letu.

Zaživel je hišni svet, stanovalci so s svojimi mnenji skoraj vedno sodelovali na zborih stanovalcev, v letošnjem letu pa smo s prostovoljnim delom uredili tudi okolico (po svojih močeh) in jo tudi vzdržujemo. Na naših ramah je seveda tudi vzdrževanje same notranjosti stavbe, pri katerem pa nismo nekateri najbolj dosledni. Sedaj pa k pomanjkljivostim, o katerih govorimo, odkar smo se vselili, pa so še vedno. Ob reševanju nam je bila v veliko pomoč samoupravna stanovanjska skupnost, žal pa je popolnoma dopovedal izvajalec del, ki se ne odzove niti ustnim niti pismenim prošnjem, naj odpravi pomanjkljivosti, ki slabo vplivajo tako na stanje same stavbe kot tudi na stanje stanovalcev. Videti je, da si sami ne moremo več pomagati, brez moči je ostala tudi samoupravna stanovanjska skupnost, izvajalec pa molči in čaka, mogoče, da se ga bomo lotili kako drugače, ne vemo! Zavedamo se, da je tu še sodišče, katerega pa bi se resnično radi odrekli, kajti prepričani smo, da se da to urediti tudi brez različnih potov in tožb, ki bi zahtevale samo še dodatna finančna sredstva od izvajalca. Kot nam je znano, mi nismo dolžni odpravljati različnih pomanjkljivosti, pa tudi strokovno usposobljeni nismo za premeščanje zračnikov, prestavljanje opeke na strehi, zamenjavo strešnih oken, dokončno ureditev zaklonišča, ureditev skupnih prostorov, okolice bloka in drugo. Ni pa nam vseeno, da nekaterim strankam ob deževju teče voda v stanovanja, kajti s tem se dela družbena škoda. Marsikaj smo skušali odpraviti s prostovoljnim delom, toda kaj, ko pa so povsod potrebna finančna sredstva, teh pa nimamo in nimamo. Tako torej lahko samo čakamo in upamo, da se stanje ne bo poslabšalo in da bo izvajalec le našel čas in nam vsaj odgovoril, če že ne najde časa za popravilo oz. odpravo pomanjkljivosti.

Med tem časom smo dobili tudi trgovino, s katero dobro sodelujemo, saj smo se z DO Napredek brez težav dogovorili za skupno

ogrevanje, problem ostaja še velika onesnaženost okolice, katero pa bomo morali čistiti s skupnimi močmi. Sodelujemo tudi s krajevno skupnostjo, čeprav po mnenju nekaterih krajanov premalo predvsem pri prostovoljnem delu, nihče pa ne opazi, da s prostovoljnim delom vzdržujemo okolico in še kaj drugega.

Na zadnjem zboru stanovalcev smo spregovorili tudi o prostoru, ki je namenjen za bife, ga pa zaradi visoke cene (verjetno!) nihče noče odkupiti. Mogoče pa bi se našel denar pri samoupravni interesni skupnosti za otroško varstvo, ki bi

v teh prostorih lahko ustanovila oz. organizirala varstvo predšolskih otrok, ki ga na našem območju skoraj ni. Menimo, da bi o tem veljalo razmisliti...

Prizadevamo si, da bi probleme kar najhitreje reševali, pri tem pa moramo pohvaliti samoupravno stanovanjsko skupnost, še posebej pa tov. Špreitzerja, ki nam vedno priskoči na pomoč s svojimi nasveti, največji problem pa še naprej ostaja nezainteresiranost izvajalca, da bi odpravil pomanjkljivosti. Do kdaj še?

OSA

Objavljamo odgovor na članek iz 10. številke Občinskega poročevalca:

Članek „Tako se objekta ne gradi! Obilo truda – majhen efekt!“ je bilo lahko napisati, anonimni pisec ali informator pisca pa je z njim pohodil vsa pravila o poštenih in tovariških medsebojnih človeških odnosih.

Sestavek navaja, da je „... delala cela brigada...“, a hkrati „... je objekt rezultat osebnega prizadevanja telesnokulturnega delavca...“ Res je pri delih pomagalo veliko šolarjev, ki so sestavljali kar delovno brigado; delali so prostovoljno, a z navdušenjem, zavedajoč se, da gradijo zase, za svoje sošolce, za našo šolo. To je bil močan in dolgotrajen vzgojni učinek, sledi, ki jih je puščalo delovno vzdušje na mladini, ne bo oz. ni odpihnil veter. Ob delu se je oblikoval delaven in odgovoren bodoči samoupravitelj, predan skupnemu delu in skupnim koristim.

V delovno brigado so se lahko vključili tudi člani pedagoškega kolektiva in mnogi so skupaj z učenci pomagali pri športni ureditvi okolice šole.

Je toliko pridnih rok res lahko streglo samo osebni ambiciji enega človeka? Mar bi bila urejena okolica naš skupni interes, naša velika želja, mar športni objekt ne pomeni boljših delovnih pogojev, pestrosti dela, dobrega počutja učencev, boljših kreativnih možnosti.

Upravičeno se sprašujemo, kje so ves čas bili ti „... strokovnjaki...“, ki bi bili zares lahko veliko prispevali. Brez dvoma bi bil objekt kvalitetneje izdelan, finančna sredstva bolj izkoriščena, boljše naložena. Na delovnem mestu, v času dela se ni pojavil nihče in od nikoder.

Po končanem delu je lahko ocenjevati in kritizirati. Anonimni pisec je zavestno izpustil vse pozitivno in se posvetil samo strokovnim pomanjkljivostim. Ali je lahko objektivni kritik izvedenih del, če se na delovnem mestu ni nikoli pojavil? Tudi to je „... navsezadnje še druga zgodba.“

Z odgovorom na omenjeni članek se oglašam zelo pozno, to pa izključno zaradi njegove anonimnosti. Običajno se anonimnega pisanja ne jemlje resno, pa če se gre samo za pesmico po želji, ta anonimnež pa si je dovolil veliko več.

Na izdajatelja Občinskega poročevalca – SZDL občine Domžale, na uredniški odbor in odgovornega urednika se osnovna šola Šlandrove brigade Domžale obrača z zahtevo, da o naši ustanovi, o našem delu, o delovnem počutju učencev in delovni skupnosti v celoti ne objavi nobene anonimne informacije, pa naj bo njena vsebina pozitivna ali negativna.

Vedno smo pripravljeni delati, upoštevati iskrene in poštene pobude, zavedamo se, da je objektivna kritika sestavni del dobro opravljenega dela, z vsakomer smo se pripravljeni konstruktivno pogovarjati o svojem delu – toda samo iz oči v oči, z navzočimi osebami o konkretnih primerih.

Osnovna šola Šlandrove brigade
Domžale

DEŽURNI TRGOVINI 1. DECEMBRA

1. decembra bosta dežurni trgovini s prehrambenim blagom

SP BISTRICA Radomlje in
SP RAČA Domžale

Trgovini bosta odprti od 7. – 11. ure dopoldan.

Nezgod je mnogo...

Živimo v času, ki nam narekuje hiter tempo življenja in dela. Posledica tega je veliko število nezgod pri delu in tudi število prometnih nesreč je iz dneva v dan bolj zaskrbljujoče. Še posebno naglo te številke naraščajo pri mladini, saj je prav mladina zaradi mladostne neizkušenosti in nepredvidnosti še bolj izpostavljena nesrečam kot odrasli.

Zato je ZAVAROVALNA SKUPNOST TRIGLAV zajela v svoje zavarovanje tudi nezgodno zavarovanje učencev. Zavarovanje je prostovoljno, vendar želimo, da se zavarujejo vsi učenci. Tako učenci, dijaki in študentje v začetku šolskega leta plačajo zavarovalno premijo. ZAVAROVALNA SKUPNOST TRIGLAV pa jim nudi zavarovalno zaščito med šolskim letom in še v času šolskih počitnic. Če jih doleti nesreča med poukom, na cesti, pri igri, pri športu in drugod, dobijo določeno zavarovalno vsoto glede na višino vplačane premije, glede na poškodbo in čas zdravljenja.

ZAVAROVALNA SKUPNOST TRIGLAV pri tem zavarovanju ne pričakuje in to tudi nima ugodnega finančnega rezultata. Njen namen je le, da mladina spozna namen in pomen nezgodnega zavarovanja. Če bo namreč že mlad človek začutil potrebo po zavarovanju, bo tudi kot odrasel dober zavarovanec.

Pa še en pomen ima nezgodno zavarovanje učencev, saj vzgaja in njih zavest solidarnosti in medsebojne pomoči. Zbran denar od zavarovalnih premij se namreč solidarnostno preliva in ga koristijo tisti, ki ga je nesreča doletela. Torej ima zavarovanje poleg koristi tudi pomemben vzgojni pomen.

ZAVAROVALNA SKUPNOST TRIGLAV, poslovna enota Mengeš, pa je v tem šolskem letu napravila še pomemben korak dalje. Del sredstev za leto 1980 je namreč namenila za preventivno dejavnost. Nekaj tega denarja je tako dodelila tudi šolam.

Predstavniki ZAVAROVALNE SKUPNOSTI TRIGLAV – poslovna enota Mengeš in vodstva šol so se dogovorili o nadaljnjem sodelovanju pri preventivni vzgoji mladine.

Sredstva so strogo namenska. Uporabljajo se lahko za vzgojo in izobraževanje šolske mladine, za razvijanje in pospeševanje šolske prometne službe, za nakup opreme prve pomoči, za nakup preventivnih pripomočkov in podobno. Namen preventivnih sredstev je preprečevanje morebitnih nesreč in varovanje mladih življenj.

Vsa šolska vodstva se v imenu svojih učencev samoupravnim organom ZAVAROVALNE SKUPNOSTI TRIGLAV, poslovne enote Mengeš zahvaljujemo za dodeljena denarna sredstva in si želimo še vnaprej tako uspešno sodelovanje.

Angelca Blejc
OŠ Josip Broz Tito
Domžale

Osnovna šola RADOMELJSKE ČETE Preserje

Bratstvo in enotnost uresničujemo v praksi

Leta 1973 se je delegacija petdesetih pionirjev naše občine udeležila zbora slovenskih in hrvaških pionirjev pri spomeniku KMEČKIH UPOROV v Donji Stubici. Naši pionirji so bili gostje pionirjev OŠ Marija Bistrica, kjer so tudi prenočevali. Na pobudo vodstva naše šole, je delegacija PO Radomeljske čete navezala stike s svojimi gostitelji. Po šestmesečnem dopisovanju med pionirji obeh šol, so dozoreli pogoji za podpis listine o pobratenu obeh šol. Junija 1974 je bilo prvo srečanje pionirjev in učiteljev obeh šol na naši šoli. Srečanje je bilo enkratno doživetje, saj je dvorana Kulturnega doma valovala od navdušenja, ko sta delegaciji pionirskih odredov podpisali listino o pobratenu in izmenjali pionirski zastavi ter darila. Sledil je kulturni program pod geslom: „RADI SE IMEJMO“.

Od takrat je minilo 7 let in tudi 7 let srečanj pionirjev in učiteljev, vsako leto obogateno z novimi in novimi poznanji med mladimi in učitelji. Srečanja so vsako drugo leto pri nas oziroma v Mariji Bistrici in na vsakem srečanju sodeluje po 50 mladih in šest do osem učiteljev. Pionirji so gostje družin oziroma njihovih pionirjev in se

tako iz leta v leto razširjajo vezi med mladimi in starejšimi. Srečanja pa potekajo z nastopi kulturnih skupin in z dvoboji na športnem področju: v košarki, odbojki, rokometu, nogometu, namiznem tenisu, streljanju in šahu. Leta 1978 so se vsi gostje udeležili tudi pohoda PO POTEH PARTIZANSKE LJUBLJANE. Ob 125-letnici šole v Mariji Bistrici se je slovesnosti udeležila posebna delegacija naše šole in poklonila šoli reprezentančni album o delavskem gibanju in NOB ter ljudski revoluciji na našem območju. Na slovesnosti pa je šola prejela posebno priznanje za krepitev bratstva in enotnosti, ravnatelj, kot pobudnik navezave stikov pa posebno jubilejno plaketo. Učenci izmenjujejo likovna dela, literarna glasila, fotografije in druge izdelke, kar krepi bratske vezi in prepričanje, da bomo močni, če se bomo imeli radi ne glede na razlike v jeziku in republiške meje, ki nas ne razdvajajo, ampak spajajo v enotno družino pobratenih narodov in narodnosti Jugoslavije.

Prav nič drugače, če ne še bolj pristrčno, kot doslej je potekalo letošnje srečanje na naši šoli 24. in 25. oktobra. Avtobus z gosti je

dobesedno obkolila množica pionirjev s čepicami in ruticami ter zastavicami z vsklikanjem „dobrodošli...“ Po izdatnem okrepčilu je bilo v telovadnici pristrčno srečanje bratstva in enotnosti z nastopi našega zbora, gimnastične vrste pionirk ter tamburaškega orkestra in recitatorjev pobratene šole. Poslušali smo pristno zagorsko govorico in zagorske narodne pesmi ter prehojeno pot revolucije Zagorja v besedi, pesmi in glasbi. Marsikomu so se orosile oči, ko je poslušal pozdravne besede naše pionirke, ki je dejala:

„Že vrsto let se veselimo srečanj, ki utrjujejo prijateljske vezi med dvema kolektivoma, dvema bratskima republikama. Naši učenci vsako leto nestrno pričakujejo te dni, saj spoznavajo nove učence ali že s starimi znanci prijetno pokramljajo. Letos bo to naše srečanje nekoliko manj veselo, saj se ob naših srečanjih vedno spomnimo, da prihajate iz krajev, od koder je doma tovariš Tito, ki je v svojem dolgoletnem delu dosledno utrjeval bratstvo med našimi narodi in narodnostmi.“

Ker tovariša Tita ni več – nadaljujemo njegovo pot in delo mi mladi. Želimo, da bi ta naša srečanja pokazala, da nas ne ločijo ne jezik, ne republiške meje, temveč,

da nas vežejo želje po sodelovanju in spoznavanju dela in izkušenj v teh dveh kolektivih.

Upam, da se boste tudi tokrat med nami prijetno počutili in odnesli s tega srečanja prijetne spomine. DOBRODOŠLI!“

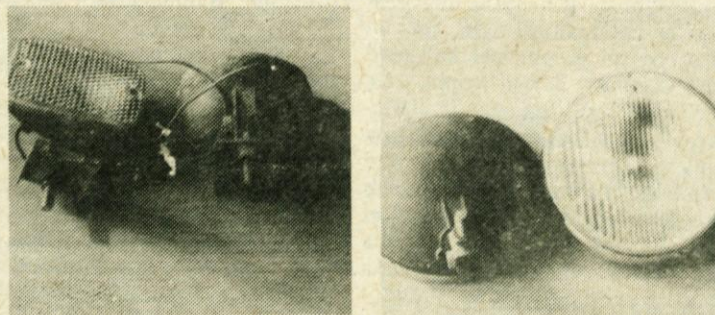
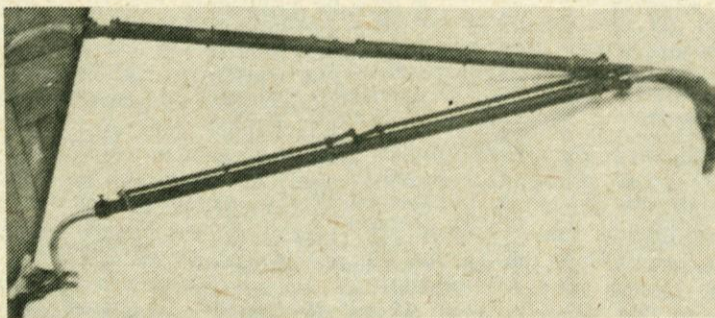
Po programu so pionirji odšli s pionirji – gostitelji na domove, kjer so se prijetno zabavali in vzpostavili nove vezi, bolj pristne, kot jih znamo mi odrasli.

Drugi dan je bilo kljub slabemu vremenu na šoli zelo živahno, saj so merili moči na različnih področjih ob navijanju množice naših pionirjev. Po tekmovalnih so se še enkrat zbrali pri družinah pionirjev-gostiteljev, se dobro okrepčali in izmenjali darila, nato pa je sledil zadnji pozdrav in klic: „NASVIDENJE PRIHODNJE LETO V MARIJI BISTRICI!“

Taka srečanja bomo nadaljevali in še poglobljali, ker smo prepričani, da predstavljajo vsaj majhen kamenček v mozaiku krepitve bratstva in enotnosti narodov in narodnosti Jugoslavije. Letošnje srečanje so gmotno podprli Izvršni svet Skupščine občine Domžale ter Martin Šraj, Urška Šraj in Rejc Jožica, katerim se za izkazano pomoč iskreno zahvaljujemo.

Rajko Hafner

OBVESTILO

Na postaji milice v Domžalah so zbrali nekaj predmetov, ki jih hranijo, da se oglasijo lastniki.

Delavci milice prosijo, da se oni, ki so na fotografijah prepoznali svoje predmete, oglase v prostorih milice, Ljubljanska 102.

OBVESTILO

Obveščamo vas, da imamo lepe cvetoče lončnice za okras stanovanja ali darila. Urejammo sobna cvetlična korita.

Se priporoča: VRTNARSTVO „GORNIK“, Študljanska 34 a, Domžale.

Dober dan, domžalski občan:

France Capuder

Pred kratkim sem obiskal Franceta Capudra – Šajčevega Franceta, dolgoletnega prizadevnega kulturnega delavca Črnega grabna, ki živi in dela v Lukovici. Hišo si je postavil prav na obronek brdskega hriba, kjer je živel in deloval pisatelj Janko Kersnik.

Izhaja iz številne Šajčeve družine iz nekdanjega Gorenja, sedaj Spodnjih Kosez pri Lukovici, kjer je bilo v družini 15 otrok. Oče Martin, kmet in borec za severno mejo, rojen 1898 in mama Antonija, rojena Mahkota; rojena je bila 1901 prav tako v Gorenjah. Oba še živita. Poročila sta se leta 1923 in sta prav gotovo med najstarejšimi zakonskimi pari v občini. Zanimivo je pa tudi dejstvo, da od 15 živi še 14 otrok. In kakšne poklice so si izbrali? Gradbenik, trgovec, dva čevljarja, krojač, ključavničar, mizar, sestre pa, babica, ekonomski tehnik, gospodinja. Francetu se je pa v zakonu rodilo šest otrok. Fantje so se vsi odločili za poklic kovinarja, hčerka pa negovalka v otroškem vrtcu.

Izvoljen je sicer nov odbor, vendar so težave z zemljiščem, oz. bližnjim gozdom, kjer so bile te prireditve, in ga prireditelj TD Lukovica nima v lasti. Upam, da se bo tudi to vprašanje premaknilo z mrtve točke in da bomo spet ugledali plakate z rokovnjačem, ki vabi na Rokovnjaški tabor.

Tudi športno sem „tural“

„Ali si se morda poleg kulturnega dela ukvarjal še s čem drugim?“

„O ja, vidim da ti tega ne veš, da sem bil nekoč tudi športnik, predvsem orodni telovadec. Celo po vojni sem dvakrat nastopil na orodju kot član TV Partizan Lukovica – Prevoje.“

„Ali si poleg sodelovanja v kulturnih organizacijah še kje sodeloval?“

„Da, bil sem, pa član odbora za urbanizem, sem v kolegiju tovarne Planika, poleg tega pa sedaj tudi predsednik Krajevne konference SZDL Lukovica.“

Najraje vloge preprostih ljudi

„France, kakšne vloge si pa najraje igral?“

„Najraje sem igral vloge kmeta, pa pijanca, zaljubljenih vlog pa nič kaj rad, čeprav sem moral tudi te odigrati. V Jurčičevem „Desetem bratu“ sem odigral vlogo Doleta, v Jurčič–Kersnikovih „Rokovnjačih“ pa čevljarja Bojca, pa tudi birta Obrščaka. Kot igralec sem nastopil v več kot 20 igrah. Večkrat sem pomagal tudi režiserju pri njegovem zahtevnem delu.“

„Vem, da dolga leta poješ tudi pri vašem zboru.“

Petje? Pojem pa rad...

„Da, pojem pri Moškem pevskem zboru KUD Janko Kersnik Lukovica, saj sem bil tudi med ustanovitelji tega zbora. Zbor ima vsakoletne koncerte, nastopamo na vseh prireditvah krajevnega pomena, na revijah pevskega zbora, nastopili smo tudi v televizijski oddaji „Naši zbori pojo“. Ob tem smo sodelovali tudi na vseh pomembnih občinskih prireditvah. Zbor veskozi vodi prof. Peregrin Capuder, po rodu Lukovčan. Pojem pa prvi bas. Ker nekdo mora biti sem tudi dolgoletni predsednik zbora, več kot deset let sem pa bil tudi predsednik KUD Janko Kersnik Lukovica. Za svoje delo sem prejel občinsko priznanje, za delo na kulturnem področju pa leta 1976 Kersnikovo plaketo. Dolga leta sem tudi odbornik ZKO Domžale in Kulturne skupnosti Domžale. Veliko sem si prizadeval za to, da smo v zadnjih letih pomladili pevske vrste, vesel sem pa tudi, da v zboru poje pet mojih sinov.“

Zakaj ni več rokovnjaškega tabora?

„Lukovica, oziroma Brdo sta bila nekdanj daleč naokrog znana po rokovnjaškem taboru. Zadnja leta tabora ni več, kaj je temu vzrok? Vedno si bil „ta glavni rokovnjač“, ki so ga rokovnjači imenovali „Groga“?“

„Ja res, Rokovnjaški tabor je zaenkrat še vedno v krizi. 20 let je že minilo od prvega tabora. Vsega skupaj je bilo 16 taborov in pri vseh sem sodeloval, bodisi v programu v Jurčič–Kersnikovih Rokovnjačih, kjer smo odigrali celotno igrano ali odlomke tega dela, ki se odigrava prav tu v Črnem grabnu, kjer so rokovnjači pri nekdanji pošti v Podpeči, pod lukovskim kamnolomom napadli Francoze, ko so vozili blagajno. Kdo drugi bi znal to delo bolje prikazati kot prav naš pisatelj in graščak na bližnjem Brdu, Janko Kersnik. Na teh rokovnjaških taborih je nastopal tudi naš pevski zbor, pa domača folklorna skupina, pa domžalska godba. Poleg igre Rokovnjači je bil za gledalce vsekakor najbolj privlačen napad rokovnjačev. Škoda, da so stari odborniki pri tem popustili.

Včasih živahnejša kultura v kraju

„Kot predsednik Krajevne konference SZDL imaš veliko stika s prebivalci. Kaj pa pogrtaš v Lukovici?“

„Veš, pred 1. svetno vojno je bila Lukovica in bližnje Brdo središče dogajanja v Črnem grabnu. Na Brdu je bilo sodišče, notariat, zemljiška knjiga, in celo zapor so bili na gradu. V Lukovici se je zbirala gospoda, ki jo je dobro opisal Kersnik v Jari gospodi. Včasih je bilo več družabnega življenja, pa tudi učiteljsko je bilo bolj vključeno v kulturno delo na vasi, česar sedaj z redkimi izjemami vse bolj pogrtašmo. Delno je to tudi razumljivo, saj je med učitelstvom veliko vozačev. Včasih je bilo v Lukovici pet gostiln, pet čevljarških delavnic in pet trgovin. Sedaj je pa v Lukovici le gostilna „Pri Bevcu“, nova trgovina v novem stanovanjskem bloku in naše podjetje Mojca. Boli me, ko vidim, koliko nesreč s smrtnim izidom je bilo prav v Lukovici, čeprav je na tej regionalni cesti omejitve na 60 km in to, da sta bila med mrtvimi tudi dva naša delavca. Nujno bi bilo napraviti semafor.“

Kmalu spet dramska predstava

Veselim se že, da bo naša igralska skupina zopet pričela z vajami. Režiser bo ponovno prizadevni upravitelj osnovne šole Tone Kos. Saj je tudi prav, da delo igralske skupine ponovno zaživi. Čeprav sem z delom precej obremenjen, želim da bi bilo v našem kraju čim manj sporov in da bi bila Lukovica deležna še večjega napredka in da bi ponovno postala ekonomsko in politično središče Črnega grabna.“

Prizadevnemu gospodarstveniku in dolgoletnemu kulturnemu delavcu iz Lukovice želimo pri njegovih naporih v zanimivi dolini in lepi dolini čimveč nadaljnjih uspehov, kjer pač deluje, pa zdravja seveda tudi.

Tone Ravnikar

OB 100–LETNICI POŠTE V DOMŽALAH

Zgodovinski podatki

V zadnji številki Občinskega poročevalca sem že pisal o 100–letnici Pošte v Domžalah, ki je letos 14. julija praznovala 100 letnico obstoja. Zanimiv bi bil tudi podatek, kdaj so bile ustanovljene ostale pošte v občini. Zato naj tokrat navedem še te podatke.

Med najstarejšimi poštami je vsekakor pošta v Podpeči pri Lukovici, ki je bila v 16. stoletju edina poštna postaja na Gorenjskem. Vzpostavitev poštne zveze na takratnem Kranjskem je leta 1573 naročil kranjskim deželnim stanovom nadvojvoda Karel. Najprej je bila uvedena pisemska pošta, leta 1578 jo je pa zamenjala poštna zveza s konji. Le – to je leta 1730 zamenjala vozna pošta, ki je prihajala iz Gradca do Ljubljane čez Trojane in Podpeč enkrat tedensko, od takrat dalje pa dvakrat tedensko. Redna pisemska pošta je bila na poštni cesti Gradec – Ljubljana od leta 1814 dalje. Leta 1849 je bila zgrajena južna železnica od Celja do Ljubljane. Poštne postaje ob nekdanji poštni cesti so s tem postale brezpredmetne, zato je bila pošta v Podpeči ukinjena 10.5.1868 in premeščena v bližnjo Lukovico. Isto se je

zgodilo s poštno postajo v Šent-ožboltu, ki je bila ustanovljena že v začetku 18. stol. in je bila ukinjena 10.9.1872.

Med poštami, ki so bile ustanovljene v 19. stol. je najstarejša pošta v Mengšu, ustanovljena 1.9.1859. Pošta v Moravčah je bila ustanovljena 24.5.1866, za pošto v Lukovici sem že omenil, da je bila ustanovljena 10.5.1868. Pošta na Viru je bila ustanovljena 3.3.1871, ukinjena pa 14.7.1880, ko je bila ustanovljena pošta v Domžalah. Od 1.12.1875 dalje je pa na Viru poštna filijala domžalske pošte. Pošta na Trojanah je bila ustanovljena 10.9.1872, v Dobu 21.3.1889, v Radomljah 21.5.1897, v Trzinu 31.10.1899, ukinjena je bila leta 1945, v Blagovici je bila prvotna pomožna pošta pretvorjena v redno 1.2.1961.

(Nadaljevanje na 16. strani)

Čevljar po poklicu

France je osnovno šolo obiskoval na bližnjem Brdu, obrtno nadaljevalno šolo prav tako v Lukovici, kjer je tudi obiskoval številne prikrejvalne tečaje v svoji stroki. Po poklicu je namreč čevljarji mojster. Obiskoval je tečaj za vodilne kadre, saj je že lepo število let direktor podjetja Mojca v Lukovici. Čevljarstvo obrti se je izučil pri čevljarškem mojstru Francu Jemcu v Lukovici in bil pri njem zaposlen kot pomočnik do leta 1951. Nato je postal samostojni obrtnik in bil to do leta 1954. Nato je bil krajšo dobo pomočnik v bivšem čevljarškem podjetju Prevoje.

Razvoj čevljarškega podjetja

Le-to se je v začetku leta 1955 vključilo v Kmetijsko zadruzo Lukovica. V začetku leta 1956 je to podjetje postalo samostojno čevljarško podjetje socialističnega sektorja. Najprej je bilo to podjetje v njegovi hiši, kasneje pa pri Šmerkolju v Lukovici. V novembru leta 1968 se je podjetje preimenovalo v Čevljarško podjetje Mojca Lukovica, ki je do sredine leta 1971 izdelovalo otroško obutev, kasneje pa samo zgornje dele za tovarno Planika Kranj. Leta 1974 so zgradili novo tovarno na prostoru nekdanjega strelišča v Lukovici, v neposredni bližini nekdanje pošte v Podpeči, pod lukovskim kamnolomom. Sedaj spada podjetje v TOZD Planika Kranj Tovarna obutve Mojca Lukovica. Ko je bil France še poslovodja v čevljarški delavnici KZ Lukovica so bili zaposleni le trije delavci, ko je bilo čevljarško podjetje približno pet, sedaj je pa v Mojci zaposlenih približno 150 delavcev. France je direktor podjetja od leta 1969. In morda še to: Tovarna zgrajena leta 1974 je takrat veljala 450 starih milijonov.

France kot kulturnik

Kot gospodarstvenika sem Franceta deloma predstavljal, sedaj bi ga pa rad predstavljal kot redkega kulturnega delavca med vodilnimi kadri v občini. Ker se pozna za vrsto let, mi je to rad ustregel. „Vem, da si kot kulturnik deloval na več področjih. Prosim, da mi o tem kaj več poveš.“

„Veseli me do igranja sem imel že v osnovni šoli, saj sem prvič igral na odru, ko sem obiskoval 3. razred osnovne šole. Resneje sem se lotil igranja leta 1956, ko je bil upravitelj osnovne šole na Brdu pokojni upravitelj Viktor Sotenšek, ki je bil kot večina starejših učiteljev tudi vnet kulturni delavec. Igral sem tudi takrat, ko sem obiskoval obrtno šolo, pa v času, ko je učila na Brdu Marjana Matičičeva, ki je bila tudi vnet kulturni delavec in režiser pri našem KUD-u Janko Kersnik Lukovica. Igrati sem nehal približno pred desetimi leti. Zadnjič sem nastopil v Finžgarjevi drami „Razvalina življenja“.

JUBILEJ:

30 let glasbene šole Domžale

Ves kolektiv Glasbene šole Domžale se že več mesecev pripravlja na prireditve, ki jih bo šola organizirala ob priliki svojega jubileja: 30 letnice obstoja. Ta svečanost na kateri bodo proslavili tri desetletja pomembnega kulturno – prosvetnega oz. vzgojnoizobraževalnega dela na glasbenem področju bo 6. decembra 1980 ob 18. uri zvečer v Hali komunalnega centra. Za to priložnost so v Glasbeni šoli izdali veliko gramofonsko ploščo, na kateri se predstavljajo nekdanji in sedanji učenci šole in otroški zborček šole JOSIP BROZ TITO ob spremljavi komornega orkestra Glasbene šole Domžale.

Domžalska glasbena šola je od skromnih začetkov pred 30 leti prerasla v center kulturnega osveščanja in glasbene vzgoje mladine s celotnega območja domžalske občine. Svoje oddelke ima poleg v Domžalah tudi v Mengšu, Radomljah, Dobu in Moravčah. Letos obiskuje šolo 560 učencev in sicer oddelke za godala, klavir, pihala, trobila, tolkala, brenkala, ljudske instrumente, goji pa poleg tega tudi dejavnost izraznega plesa.

Preko 10.000 občanov

V vseh 30 letih je bilo deležno vsaj ene od oblik glasbenega izobraževanja nad 10.000 občanov, v tem kontekstu pa se tudi kaže vloga in pomen, ki jo Glasbena šola ima med izobraževalnimi ustanovami v občini. Ta njena vloga in pomen, glede na opravljeno delo, torej nikakor ni majhna.

Več kot očitni rezultati

Rezultati tega dela glasbenih pedagogov vseh zvrsti glasbe na šoli se v zelo konkretni pojavi obliki kažejo v delovanju tradicionalnih godb v Domžalah, Mengšu in Moravčah, za katere Glasbena šola kadre prav gotovo strokovno usposablja.

Rezultat dela šole so tudi uspehi simfoničnega orkestra Domžale – Kamnik, ki je dosegel kakovostno raven, redko med amaterskimi simfoničnimi ansambli take vrste v Sloveniji. Popularnost tega ansambla se najbolje vidi pri povpraševanju za vstopnice novoletnega koncerta.

Ob omenjenem deluje tudi več harmonikarskih orkestrrov v Domžalah, Mengšu, tu so pa še manjše komorne skupine, ki se bodo predstavile ob priliki svečanosti 30. obletnice šole.

Sami so se odrekli . . .

Delavci na šoli so se že dalj časa

MB

(Nadaljevanje s 15. strani)

Morda še podatek za domžalsko pošto, sedaj Podjetje za PTT promet Ljubljana, TOZD PTT Domžale.

Okoliš domžalske pošte obsega sledeče kraje: Bišče, Brdo pri Ihanu, Depala vas, Domžale, Dragomelj, Goričica pri Ihanu, Spodnje in Srednje Jarše, Šentpavel, Zaboršt, Vir, Količevo. Obseg poslovanja domžalske pošte se je nenehno povečeval, kar naj ilustriram s podatki o številu poštinih delavcev in telefonskih priključkov.

odrekli določenemu delu sredstev, da so lahko v popolnosti obnovili zunanost, deloma pa tudi notranost šole.

Prav letos teče namreč 70 let, odkar je bila stavba zgrajena in je bila že močno potrebna popravila.

Kot rečeno so sredstva za obnovo šole zbirali sami delavci na šoli, na pomoč pa so jim priskočili še Izobraževalna skupnost Domžale, Izvršni svet in krajevna skupnost Domžale. Skupno je investicija v obnovitev objekta veljala 2.160.000 N dinarjev.

Obilica priznanj za opravljeno kulturno poslanstvo

Za svoje delovanje je šola prejela na raznih revijah nešteto priznanj, ki krasi prostore stavbe. Poleg teh je prejela tudi občinsko odlikovanje za vlogo v kulturnem življenju občine in občinsko srebrno priznanje OF.

Eno izmed priznanj je prejel harmonikarski orkester Domžale na mednarodnem tekmovanju v ITALIJI, kjer je dvakrat osvojil prvo mesto. Ravno tako se je med najboljših uvrstil na tekmovanju v Puli.

Glasbena šola vsako leto nastopa tudi na radijskem programu v oddaji pod naslovom „Iz glasbenih šol“, saj ni preteklo še mesec dni, ko je predstavila avtorja prof. Matijo Tomca ob njegovi 80. letnici.

Glasbena šola je izdala ob raznih jubilejih tudi več publikacij o svojem delu, ena od teh pa bo izšla tudi ob praznovanju 30 letnice 6. decembra 1980.

Prizadevni kulturni ustanovi, predvsem pa njenim delavcem in vodstvu šole ob tem pomembnem prazniku iskreno čestitamo in želimo še obilo delovnih uspehov.

MB

Leta 1939 je bilo v Domžalah le 22 telefonskih naročnikov, leta 1971 pa jih je bilo skupaj z Mengšom, Radomljami in Dobom 555.

Do leta 1954 je bila v Domžalah le manjša avtomatska telefonska centrala do 200 naročnikov. Ker je bila premajhna so jo leta 1967, ob preselitvi pošte v nove prostore, povečali na 500 števil, sedaj pa ima 2000 števil. Pred vojno so bili napoši le štirje uslužbenci, upravniki, brzojavni mojster in pet pismonoš, sedaj je pa na pošti 30 delavcev, od tega 12 pismonoš.

GLASBENA ŠOLA DOMŽALE

v a b i

vse občane na jubilejni koncert ob 30-letnici Glasbene šole Domžale.

Pri programu bodo sodelovale instrumentalne in vokalne skupine ter skupina za izrazni ples, ki vam bodo predstavile delo Glasbene šole.

Ob tej priložnosti bo izšla velika plošča, kjer bodo izvajalci instrumentalni solisti in skupine ter otroški zbor Osnovne šole Josip Broz Tito ob spremljavi komornega ansambla Glasbene šole Domžale.

Prireditve bo v soboto, dne 6. decembra 1980 ob 19. uri v Hali komunalnega centra v Domžalah.

Vljudno vabljeni !

Jubilej Staneta Habeta:

ČESTITKA OB 60 LETNICI

Nekako ob istem času praznuje 60 letnico življenja dolgoletni ravnatelj Glasbene šole Domžale tov. Stane Habe.

Ob tem njegovem jubileju mu hkrati z zahvalo za njegovo resnično prizadevno in neutrudno delo iskreno čestitamo in želimo v prihodnje še obilo zdravja, da bo plemenito kulturno – glasbeno poslanstvo opravljal v naši občini še dolga leta.

OSNOVNA ŠOLA MATIJA BLEJCA MATEVŽA M E N G E Š

O B J A V L J A

naslednja prosta dela in naloge:

- 1 KUHARICO – vodja kuhinje – za nedoločen čas
- 1 SNAŽILKO – polni delovni čas – za nedoločen čas
- 1 SNAŽILKO – 4 ure (dopoldne) – za nedoločen čas

Pogoji: pod 1 – kvalificirana kuharica
pod 2 – osnovna šola.

Za vse velja mesec dni poskusnega dela. Prošnje pošljite na naslov „Osnovna šola Matije Blejca Matevža Mengeš“. Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

KOLESARSKI KLUB “DISK“ DOMŽALE

vabi na

USTANOVNI OBČNI ZBOR,

ki bo v petek 12.12.1980 s pričetkom ob 17. uri v mali dvorani Komunalnega centra v Domžalah.

Dnevni red:

- Ustanovitev kolesarskega kluba DISK Domžale
- Volitve v organe upravljanja
- Pregled in potrditev pravil kolesarskega kluba DISK Domžale
- Razprava o predlogu programa dela za leto 1981
- Razprava o predlogu finančnega načrta za leto 1981
- Razno

Vse ljubitelje kolesarjenja, ki se želijo rekreativno in tekmovalno vključiti v kolesarski šport in rekreacijo vabimo, da se udeležijo ustanovnega občnega zbora.

Pripravljalni odbor.

V SPOMIN

SLAVKO KOROŠEC-MAJSKI

Na pokopališču v Krašnji smo se 5. novembra poslovili od aktivista, borca in družbenopolitičnega delavca Slavka Korošca. Pokojni Slavko se je rodil v številni kmečki družini 1921. leta v Spodnjih Lokah v Črnem grabnu. Mladost je preživel v domačem kraju ob trdem kmečkem delu, dokončal osnovno šolo in se preživljal tudi z delom pri gradnji novih hiš ter si s tem pomagal k boljšemu življenju.

Vojna vihra je pripeljala številno družino v vrste Osvobodilne fronte. Okupator je zvedel za to delo in tako sta padla kot talca 3. septembra 1941 na Bistriškem mostu v Domžalah brata Andrej in Pavle, v partizanih pa so darovali svoja mlada življenja še sestra in dva brata. Toda ta krutost ni odvrnila Slavkota, da tudi sam ne bi delal za OF, vendar je moral zaradi nevarnosti že junija 1942 med borce Kamniškega bataljona. Sodeloval je v bojih na Limbarski gori, na Šipku, Kostanjski planini in drugod. V enem izmed teh bojev je bil tudi ranjen. V drugi polovici leta se je vrnil kot ilegalec v domače kraje, kjer je organiziral NOO, narodno zaščito in VOS grupe.

Po osvoboditvi je bil funkcionar v Kamniškem okraju in predsednik KLO Krašnja. Veliko je bilo njegovo delo v borčevski organizaciji, krajevni skupnosti in družbenopolitičnih organizacijah.

Za plodno in nesebično delo je prejel več priznanj med ostalimi tudi Priznanje Osvobodilne fronte.

Tako je bolezen iztrgala iz naših vrst še enega izmed tistih, ki so veliko doprinesli k svobodi in naši socialistični stvarnosti.

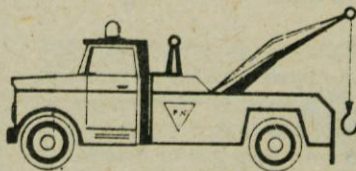
Lojko

POPRAVEK

Pri zahvali tovariša Korošca iz Krašnje, ki je bila objavljena v 16. številki, 21. novembra 1980 je prišlo do pomote pri imenu in pri naštevanju govornikov v samem tekstu.

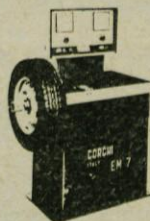
Ime se pravilno glasi: SLAVKO KOROŠEC – MAJSKI, med govorniki pa sta izpadla Franc Barlič, Brane Močnik.

Za napako se opravičuje uredništvo.

Avtovlečno službo vršim na vseh relacijah NON-STOP

NOVAK Pavel
Tovarniška 27
Preserje, p. Radomlje
Tel. (061) 721-784

NOVO – NON STOP – NOVO VULKANIZACIJA NA RODICI

- vulkanizacija
- montaža, demontaža avtoplaščev
- centriranje koles

se pripogočamo ob vsakem času

SMOLNIKAR Janez, Perkova 17, Rodica, Domžale

PAPIRNICI KOLIČEVO UNIJA – PAPIR SERVIS

Odkupujemo vse vrste starega papirja:

- časopisni papir;
- ostale vrste papirja, stari arhivi;
- kartonski odpadki;
- papirne vreče (cement, apno, itd.);
- odpadne kartone iz valovite lepenke;
- vse vrste mešanih papirjev.

Papirni odpadki morajo biti brez plastike, smol in katrana.

Odkup se vrši vsak dan od 6. do 22. ure, izplačila pa od 6. do 14. ure.

Ljubljanska banka

BANKA DOMŽALE

1950
1980

30 LET

**OB TRIDESETLETNICI
SE ZA USPEŠNO SODELOVANJE
ZAHVALJUJEMO
VSEM ČLANICAM BANKE
IN VARČEVALCEM
IN JIM ČESTITAMO
OB PRAZNIKU**

Smučanje — množični šport

Po podatkih Smučarske zveze Slovenije že skoraj vsak peti Slovenec veselo vijuga po belih strminah. Bližina smučarskih središč je tudi vplivala na razmah tega zdravega športa v naši občini, veliko pa je temu pripomoglo tudi Smučarsko društvo Domžale ter SD Mengeš. Poleg vzgoje mladih tekmovalcev pa se društvo iz Domžal neprestano prizadeva, da bi čimveč občanov organizirano smučalo. V okviru društva deluje sekcija za množičnost, katere naloga je popularizirati ta šport skozi vrsto najrazličnejših dejavnosti.

Člani društva in s tem tudi Smučarske zveze imajo z izkaznico vrsto ugodnosti. Omenim naj le 10 % popust pri nakupu opreme in pri uporabi žičnic. Vsekakor je to lep prihranek v času stabilizacije, žal pa se tega mnogi ne zavedajo. V

Domžalah je lepo število smučarjev-rekreativcev, včlanjenih pa je le nekaj več kot 900. Vsi, ki še niso člani, se lahko vpišejo vsak dan od 8. do 11. ure in od 15. do 18. ure pri Maji Mali na Ljubljanski 80 (oranžni kiosk nasproti Slovenije

Smučarji SK Domžale na treningu na Ledinah, avgusta letos

Po letu dni:

Betonarna

Kako leto dni je minilo, odkar smo takorekoč v samem središču mesta dobili neljubega gosta: betonarno. Ta gradbeni (začasni) objekt je potreben — tako so vsaj ob postavitvi zatrjevali strokovnjaki, zaradi več gradenj v Domžalah ter zaradi dejstva, da bo te gradnje doma zamešan beton nekoliko pocenil; ker ga pač ne bo treba voziti od rugod. Kakorkoli že — čeprav se občani niso strinjali s postavitvijo, jo imamo: tu je ...

Mimoidoči, oz. tisti, ki nas betonarna neposredno ne zadeva, smo se navadili nanjo, ne pa tudi tisti, ki žive ob njej. Ne le, da se ne morejo nanjo navaditi, ne morejo se tudi sprijazniti z vsemi nevšečnostmi, za katere je bilo ob postavitvi zagotovljeno, da jih ne bo ...

Treba si je ogledati dovoz k betonarni, saj je trditev, da je nekoč lepa dovozna cesta k nekaj blokom nemogoča — premila beseda za stanje, kakršno je. Dvorišče, ki je bilo otrokom blokov varno igrišče, je neuporabno, preko vseh meja pa sega prah, ki se z gradbišč širi. Stanovalci Zupančičeve 7, zlasti pa Zupančičeve 6 in Ljubljanske 101 imajo balkone na debelo prekrite z belim prahom. Mnogi se skušajo zaščititi pred prašnatim terorjem z različnimi zavesami, razgrinjanjem platen ipd. — pa kaj ko je omenjeno premalo, da bi se pred prahom uspešno zaščitili. Občanom ne preostane drugega, da upajo, kako betonarne na tem mestu niso zabetonirali za večno ter da se bo kdo spomnil obljub, ki so jih občani prejeli ob postavitvi.

Tako dejavnost betonarne občanov, živečih v okolici, ne bo motila.

Matjaž BROJAN

avta), ali pa v času Smučarskega sejma v Domžalah, ki bo letos 21. in 22. novembra v hali Komunalnega centra. To bo organizirana prodaja nove ter komisijska in individualna prodaja rabljene opreme. Predvajali bomo tudi smučarske filme, vmes bodo strokovna predavanja o opremi in vzdrževanju le-te, na voljo bo podroben program sekcije za množičnost za sezono 80/81, organizirana bo svetovalna služba ter še nekaj novosti, ki bodo pritegnile zanimanje ljubiteljev smučanja.

V sodelovanju s sekcijo vaditeljev in učiteljev smučanja bo v času zimskih šolskih počitnic začetni in nadaljevalni tečaj smučanja v Kranjski gori. Skoraj 600 udeležencev, toliko se jih je namreč vsak dan vozilo na smučišče in nazaj, je dovolj zgovoren podatek, ki govori o tem, da sekcija za množičnost dobro dela. Žal, moramo spet omeniti premajhna sredstva pri ZTKO Domžale,

ki jih za množično dejavnost Smučarskega društva preprosto zmanjkuje. Bodimo si na jasnem; radi bi naredili veliko, toda za malo denarja je malo muzike.

Kljub nezavidljivemu položaju bomo skušali narediti čim več. Kot preteklo sezono bomo tudi letos prirejali sobotne izlete z avtobusom v Kranjsko goro ali drugam. Ob tem bo tudi organizirana šola smučanja, tako da bodo starši lahko brez skrbi zaupali svoje otroke zanesljivim strokovnjakom. Dogovarjamo se z ostalimi smučarskimi društvi in klubi iz domžalsko-kamniškega območja, da bi uvedli serijo tekem množičnega značaja. To naj bi bili lažji veleslalomi prirejeni sposobnostim smučarjev-rekreativcev. Končni zmagovalci v posameznih kategorijah pa naj bi dobili medalje in prehodni pokal.

Idej in dela torej ne manjka. Vse je odvisno od sredstev ter od zanimanja vas, občanov.

Velika aktivnost takoj po ustanovitvi:

DISK ŽE ZELO USPEŠEN

Od predzadnje številke našega časopisa pa do danes je minilo le mesec dni, (v njej smo pisali o novoustanovljenem kolesarskem klubu DISK v Domžalah) pa že lahko pišemo o široki in množični dejavnosti. V tem času so organizirali že nekaj trimskih voženj, ki ji vsaki posebej dajo svoje atraktivno ime.

Prvo akcijo, ki je potekala v zelo lepem vremenu, so organizirali pod naslovom „Z DISKOM V MORAVČE“. Udeležilo se je preko 100 kolesarjev in sicer od najstarejšega 70 letnega ata iz Lukovice do najmlajše HRENOVO MARJETKE, ki hodi v drugi razred osnovne šole.

Akcija zaradi varnosti ni potekala po glavni cesti, pač pa po stranskih in je bilo nekaterim zaradi makadamskih cest nekoliko teže, bilo je pa zato prijetneje na cilju v Moravčah, kjer so na šoli Jurija Vega pripravili prijazno dobrodošlico, pojasnili zgodovino kraja in šole, čaj je pa tudi kolesarjem prišel kot nalašč.

Ob tem ko se kolesarski klub

Disk zahvaljuje prijaznim Moravčanom, ravnatelju šole Maksu Zajcu, prometniku, ki so skrbeli za varnost in drugim je minila tudi že druga akcija „S KOLESOM NA DUPLICO“, pripravili pa so tudi krožno vožnjo po okolici Radomelj. Popeljali so se skozi Homec, Rova, Radomlje in tako „osvojili“ še en košček naše občine.

Ob koncu leta je za kolesarje „mrtva sezona“, kajti zimski časi ne dopuščajo pretirane kolesarske aktivnosti. V klubu vendarle obetajo do konca leta, da bodo morda pripravili še kako akcijo, seveda če bo vreme dopuščalo. Sicer pa velja, da pravi kolesarski TRIMSKI zagon šele sledi spomladi nasviđenje.

OBČINA DOMŽALE Sekretariat za občo upravo

OBJAVLJA o prodaji motornega vozila JAVNO LICITACIJO

o prodaji osebnega motornega vozila IMV Renault 4 TLS 1123, leto proizvodnje 1979.

Izključna cena vozila je 97.000 din, kupec pa je dolžan plačati še prometni davek.

Javna licitacija bo dne 10. decembra 1980 ob 15. uri na sedežu občine Domžale, soba 35/1. Vozilo si zainteresirani lahko ogledajo isti dan od 8. do 15. ure na dvorišču občine Domžale.

Sekretariat za občo upravo

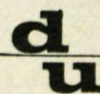
ZA DAN REPUBLIKE ČESTITAJO

TOVARNA POZAMENTERIJE

Mengeš

Pridružuje se čestitkam in priporoča vse vrste tkane elastike, svileno in najlon elastiko, elastične in neelastične trakove, vrvice, trakove

DELAVSKA UNIVERZA
DOMŽALE

PRIPOROČA SVOJE USLUGE NA
PODROČJU IZOBRAŽEVANJA,
TISKARSTVA IN KNJIŽNIČARSTVA!

Radomlje

proizvaja žagan les, jedilne
in sedežne garniture

Priporočamo proizvode

Mengeš

Uredimo vam kvalitetno opremo za
trgovske lokale, hotele in gostinske
obrate.

Se priporočamo

AVTOSERVIS
Domžale

Čestitamo za praznik

Nudimo servisne usluge
na vozilih VW, Volvo,
popravljamo tudi vsa
druga osebna vozila,
tovornjake in avtobuse

MELODIJA MENGEŠ

Čestitamo za praznik.

Proizvajamo glasbene
instrumente, zvočne notne
table.

Priporočamo svoje izdelke

Kolektiv
delovne organizacije

»NAPREDEK«
Domžale

TOZD PREHRANA
TOZD OPREMOTEHNA
TOZD GOSTINSTVO IN
TURIZEM

se priporoča na nakup vsakovrstnega potroš-
nega blaga v svojih prodajalnah širom občine

EKSPLOATACIJA
PREDELAVA
IN OPLEMENITENJE
NEKOVIN

»TERMIT«
DOMŽALE
SPECIALIZIRANO PODJETJE
ZA PROIZVODNJO
LIVARSKEGA POMOŽNEGA
MATERIALA

Kovinsko in strojno podjetje

nudi svoje proizvode in kvalitetne uslu-
ge

- izdelava in montaža opreme za čistil-
ne naprave komunalnih in industrij-
skih odpadnih voda,
- izgradnja regionalnih vodovodov,
- preskrba s pitno vodo in odvajanje
odpadnih voda skozi čistilno napra-
vo

INDUSTRIJSKI KOMBINAR
»PLANIKA« KRANJ
TOZD »MOJCA« LUKOVICA

Priporoča svoje
kvalitetne usluge
in čestita
za praznik

Restavracija z garni hotelom

»PRI KONŠKU« Trojane — avtobusna postaja — parkirni prostor — domača in
mednarodna kuhinja — krofi — zavitki — klobase — pečenice z zeljem — piščanci.

Garni hotel — neprekinjeno odprt — 63 postelj (32 sob) prijetna zajtrkovalnica oz.
prostor, ki je uporaben za sprejem zaključnih družb, za seje, sestanke poslovnih
ljudi, primeren za poroke. Sončna terasa.

Priporočamo se !

GOSTOM IN OBČANOM ISKRENO ČESTITAMO

GIP »BETON« ZASAVJE
TOZD OPERATIVA
DOMŽALE

Priporoča svoje storitve
in čestita za praznik

ZAVAROVALNICA
»TRIGLAV«

Poslovna enota
Mengeš

Čestitamo za praznik
in priporočamo svoje storitve

GOZDNO GOSPODARSTVO
DOMŽALE

Priporočamo svoje storitve in čestitamo k
prazniku

ZA DAN REPUBLIKE ČESTITAJO

DO TOKO n.sol.o.
Domžale, Kidričeva 1
61230 DOMŽALE

S svojimi TOZD:

- Galanterija
- Potovalni izdelki
- Torbarstvo Maribor
- Usnjarna
- Maloprodaja
- Commerce
- in DS Skupnih strokovnih služb

Proizvodni program:

Damske torbice, potovalne torbe, kovčki, aktovke, mape, pasovi, drobna galanterija, rokavice, izdelki iz reptilij.
Vrhnje usnje in usnjena podloga.

Če želite biti oblečeni
športno in elegantno
nosite konfekcijo
in pokrivala
tvarne
slamnikov in konfekcije

UNIVERZALE DOMŽALE

Izdelki so iz klasičnih
in modnih materialov
v različnih barvah
in velikostih

KOMUNALNO PODJETJE DOMŽALE
DOMŽALE, Ljube Šercerja 4

— Priporoča svoje storitve

Kolektiv čestita

"MLINOSTROJ"
TOVARNA STROJEV
DOMŽALE

VSEM OBČANOM ČESTITAMO

- BARVE
- LAKI
- EMAJLI
- DEKSTRINI
- LEPILA
- UMETNE SMOLE
- JEDILNA IN
TEHNIČNA OLJA

induplati
Jarše

So v vašem domu zavese, prti in garniture
Induplati?

Taborite v šotorih Induplati?

Uporabljate koridorje in zračne hale
Induplati?

Torej nas že poznate kot fleksibilno
delovno organizacijo, katere moto je
nenehen razvoj — in kvaliteta.

TOSAMA

DOMŽALE

VSEM POSLOVNIM PRIJATELJEM, DELOVNIM
KOLEKTIVOM IN OBČANOM ČESTITAMO IN
ŽELIMO MNOGO DELOVNIH USPEHOVI

Živilski kombinat

»ŽITO« LJUBLJANA

POSLOVNA ENOTA DOMŽALE

ČESTITAMO

Papirnica Količevo

POŠTA DOMŽALE

Izdelujemo:

- raznovrstne papirje,
navadne in specialne
lepenke,
več vrst sestavljenih
• kartonov,
zlasti s premazom
oplenitene kartone
za grafično embalažo

**KOMUNALNO
GOSPODARSTVO**

Mengeš

Opravlja:

zidarska, ključavničar-
ska, steklarska in parke-
tarska dela

Priporoča svoje usluge in
čestita za praznik!

IZVOZNO—UVOZNO
PODJETJE

SEMESADIKE

MENGEŠ

z delovišči:

Semenarno in
Drevesnico Mengeš
Drevesnico v Radvanju
pri Mariboru in
Drevesnico v Tišini
pri Murski Soboti
nudi gozdno seme, sadike
pogozdovanje in okrasne
nasade ter storže za okras
in se priporoča

EMONA

TOZD Kmetijska kooperacija

s poslovalnicami kmetijskega repromate-
riala v Domžalah, Moravčah, Lukovici in
Blagovici se priporoča in čestita

TEKSTIL

TOZD

filc o. sol. o. 61234 Mengeš

izdelujemo in prodajamo tehnične in iglaste filce ter
sodobne talne obloge za pode.
Delovni kolektiv čestita vsem občanom